

Επίσημη Εφημερίδα

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- * **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2412/94 της Επιτροπής της 4ης Οκτωβρίου 1994 περί θεσπίσεως των κατά μονάδα αξιών για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας ορισμένων αναλώσιμων εμπορευμάτων** 1
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2413/94 της Επιτροπής της 5ης Οκτωβρίου 1994 περί καθορισμού των επιστροφών κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης και της ακατέργαστης ζάχαρης σε φυσική κατάσταση 5
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2414/94 της Επιτροπής της 5ης Οκτωβρίου 1994 που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2117/94 και ορίζει σε 389 858 τόνους τη διαρκή δημοπρασία για τη μεταπώληση στην εσωτερική αγορά σιτηρών που έχει στη διάθεσή του ο ισπανικός οργανισμός παρεμβάσεως 7
- * **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2415/94 της Επιτροπής της 4ης Οκτωβρίου 1994 για τη διακοπή των καταλογισμών στις δασμολογικές οροφές που ανοίχτηκαν, για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 30 Ιουνίου 1994 βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3832/90 του Συμβουλίου, στο πλαίσιο των γενικευμένων προτιμήσεων για ορισμένα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα καταγωγής Πακιστάν, Σιγκαπούρης, Μαλαισίας, Ινδίας και Ταϊλάνδης** 8
- * **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2416/94 της Επιτροπής της 5ης Οκτωβρίου 1994 για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1098/94 για τον καθορισμό των περιφερειακών δασικών εκτάσεων που εφαρμόζονται στο πλαίσιο του καθεστώτος ενίσχυσης για τους παραγωγούς ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών** 11
- * **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2417/94 της Επιτροπής της 5ης Οκτωβρίου 1994 για το άνοιγμα διαγωνισμών για τον καθορισμό της ενίσχυσης στην ιδιωτική αποθεματοποίηση σφαγίων και μισών σφαγίων αρνιού** 13
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2418/94 της Επιτροπής της 5ης Οκτωβρίου 1994 περί καθορισμού της εισφοράς κατά την εισαγωγή για τη μελάσα 14
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2419/94 της Επιτροπής της 5ης Οκτωβρίου 1994 περί καθορισμού του μέγιστου ποσού της επιστροφής κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης για τη 19η τμηματική δημοπρασία που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διαρκούς δημοπρασίας του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1021/94 15
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2420/94 της Επιτροπής της 5ης Οκτωβρίου 1994 περί τροποποιήσεως των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή της βύνης 16

Περιεχόμενα (συνέχεια)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2421/94 της Επιτροπής της 5ης Οκτωβρίου 1994 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα άλευρα και στα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως	18
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2422/94 της Επιτροπής της 5ης Οκτωβρίου 1994 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή για τη λευκή ζάχαρη και την ακατέργαστη ζάχαρη ...	20
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2423/94 της Επιτροπής της 5ης Οκτωβρίου 1994 περί τροποποιήσεως του ποσού βάσεως της εισφοράς κατά την εισαγωγή για τα σιρόπια και ορισμένα άλλα προϊόντα του τομέα της ζάχαρης	22
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2424/94 της Επιτροπής της 5ης Οκτωβρίου 1994 περί καθορισμού των προμηθειών που προσθέτονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη δύνη	24

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Επιτροπή

94/662/ΕΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής της 27ης Ιουλίου 1994 σχετικά με τη συμμετοχή της CDC-Participations σε ομολογιακά δάνεια που εξέδωσε η Air France (93/C 334/04) (1) 26

Διορθωτικά

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2340/94 της Επιτροπής της 29ης Σεπτεμβρίου 1994 περί καθορισμού των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ αριθ. L 254 της 30ής 9. 1994)	37
---	----

(1) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2412/94 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Οκτωβρίου 1994

περί θεσπίσεως των κατά μονάδα αξιών για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας ορισμένων αναλώσιμων εμπορευμάτων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου της 12ης Οκτωβρίου 1992 ⁽¹⁾ με τον οποίο καθιερώνεται ο κοινοτικός τελωνειακός κώδικας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1993 για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου με την οποία καθιερώνεται ο κοινοτικός τελωνειακός κώδικας ⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) 2193/94 ⁽³⁾, και ιδίως το άρθρο 173, παράγραφος 1,

Εκτιμώντας:

ότι στα άρθρα 173 έως 177 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 προβλέπονται τα κριτήρια η θέσπιση, εκ μέρους της Επιτροπής, κατά μονάδα αξιών περιοδικής ισχύος για τα

προϊόντα που καθορίζονται σύμφωνα με την κατάταξη που αναφέρεται στο παράρτημα 26 του εν λόγω κανονισμού·

ότι η εφαρμογή των κανόνων και των κριτηρίων, που καθορίζονται στα ανωτέρω άρθρα επί των στοιχείων που ανακοινώθηκαν στην Επιτροπή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 173 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93, οδηγεί, για τα σχετικά προϊόντα, στον καθορισμό των κατά μονάδα αξιών σύμφωνα με τον τρόπο που αναφέρεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατά μονάδα αξίες που αναφέρονται στο άρθρο 173 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 καθορίζονται σύμφωνα με τον πίνακα του παραρτήματος.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 7 Οκτωβρίου 1994.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Οκτωβρίου 1994.

Για την Επιτροπή

Christiane SCRIVENER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 302 της 19. 10. 1992, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 253 της 11. 10. 1993, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 235 της 9. 9. 1994, σ. 6.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κώδικας	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων	Ύψος των κατά μονάδα αξιών/100 kg καθαρού βάρους									
			Ecu	FB/Flux	Dkr	DM	FF	DR	£Irl	Lit	Fl	£
1.10	0701 90 51 0701 90 59	Γεώμηλα πρώιμα	31,55	1247	238,43	60,58	207,43	9 150	25,01	60 478	68,06	24,80
1.20	0702 00 10 0702 00 90	Τομάτες	40,82	1614	307,41	78,42	268,10	11 854	32,57	77 776	87,96	32,19
1.30	0703 10 19	Κρεμμύδια άλλα και προς φύτευση	48,44	1911	366,25	92,85	317,49	14 141	38,80	93 735	104,09	38,28
1.40	0703 20 00	Σκόρδα	68,87	2720	518,91	132,27	451,42	20 168	54,70	133 044	148,16	54,09
1.50	ex 0703 90 00	Πράσα	55,11	2 191	416,83	106,38	362,51	15 522	43,90	105 358	119,58	42,20
1.60	ex 0704 10 10 ex 0704 10 90	Κουνουπίδια	57,81	2 331	438,81	113,34	385,48	15 133	43,14	104 614	127,38	45,06
1.70	0704 20 00	Λαχανάκια Βρυξελλών	53,71	2 172	405,33	104,22	354,64	14 950	41,74	101 870	116,85	40,02
1.80	0704 90 10	Κράμβες λευκές και κράμβες ερυθρές	17,14	681	129,98	33,09	113,00	4 877	13,79	31 888	37,18	13,32
1.90	ex 0704 90 90	Μπρόκολα (<i>Brassica oleracea</i> var. <i>italica</i>)	79,26	3 206	598,09	153,78	523,30	22 060	61,59	150 316	172,41	59,05
1.100	ex 0704 90 90	Λάχανο του είδους κήνος	36,78	1 463	279,14	71,12	243,78	10 454	29,10	68 223	79,83	28,31
1.110	0705 11 10 0705 11 90	Μαρούλια	156,73	6 190	1 180,85	301,00	1 027,29	45 896	124,48	302 761	337,16	123,10
1.120	ex 0705 29 00	Αντίδια	21,82	877	162,70	42,58	143,89	5 690	17,51	39 262	47,92	17,72
1.130	ex 0706 10 00	Καρότα	16,90	673	128,33	32,72	111,98	4 793	13,36	31 281	36,73	12,98
1.140	ex 0706 90 90	Ραφανίδες	60,46	2 405	458,53	116,76	398,62	17 204	48,65	112 485	131,17	47,01
1.150	0707 00 11 0707 00 19	Αγγούρια	55,21	2 193	417,12	106,57	364,08	15 879	43,67	103 026	119,50	42,86
1.160	0708 10 10 0708 10 90	Μπιζέλια (<i>Pisum sativum</i>)	311,27	12 294	2 345,19	597,79	2 040,21	91 150	247,22	601 286	669,60	244,49
1.170		Φασόλια:										
1.170.1	0708 20 10 0708 20 90	Φασόλια (<i>Vigna</i> spp., <i>Phaseolus</i> spp.)	249,63	9 848	1 887,16	478,47	1 635,94	72 867	199,96	482 987	536,38	197,25
1.170.2	0708 20 10 0708 20 90	Φασόλια (<i>Phaseolus</i> Ssp., <i>vulgaris</i> var. <i>Compressus</i> Savi)	111,96	4 422	843,58	215,02	733,88	32 787	88,92	216 287	240,86	87,94
1.180	ex 0708 90 00	Κύαμοι	92,83	3 894	734,40	189,09	645,42	21 793	71,04	142 837	212,96	66,61
1.190	0709 10 00	Αγγινάρες	61,64	2 453	467,78	119,18	408,52	17 518	48,77	114 325	133,77	47,45
1.200		Σπαράγγια:										
1.200.1	ex 0709 20 00	— Πράσινα	352,38	13 918	2 654,92	676,74	2 309,66	103 188	279,87	680 698	758,03	276,78
1.200.2	ex 0709 20 00	— Έτερα	217,11	8 646	1 639,96	420,00	1 429,46	63 062	171,19	406 332	470,91	167,19
1.210	0709 30 00	Μελιτζάνες	97,59	3 854	735,26	187,41	639,65	28 577	77,51	188 515	209,93	76,65
1.220	ex 0709 40 00	Σέλινια με ραβδώσεις (<i>Arium graveolens</i> var. <i>dulce</i>)	80,83	3 211	610,71	156,02	533,05	23 248	63,94	150 841	174,96	62,75
1.230	0709 51 30	Μανιτάρια του είδους <i>Chanterelles</i>	911,14	35 988	6 864,64	1 749,79	5 971,93	266 806	723,66	1 760 032	1 960,00	715,64
1.240	0709 60 10	Γλυκοπιπεριές	69,07	2 728	520,39	132,65	452,72	20 226	54,86	133 425	148,58	54,25
1.250	0709 90 50	Μάραθον	73,55	2 966	558,22	144,18	490,38	19 251	54,88	133 083	162,05	57,33
1.260	0709 90 70	Κολοκυθάκια	29,03	1 156	220,33	56,18	192,26	8 230	22,94	53 707	63,06	22,28
1.270	ex 0714 20 10	Γλυκοπατάτες ολόκληρες, νωπές (που προορίζονται για την ανθρώπινη κατανάλωση)	66,37	2 621	500,10	127,47	435,06	19 437	52,72	128 222	142,79	52,13
2.10	ex 0802 40 00	Κάστανα (<i>Castanea</i> spp.), νωπά	83,78	3 378	639,04	164,08	560,82	21 691	62,54	145 547	184,60	66,87
2.20												
2.30	ex 0804 30 00	Ανανάδες, νωποί	44,88	1 772	338,17	86,19	294,19	13 143	35,64	86 704	96,55	35,25
2.40	ex 0804 40 10 ex 0804 40 90	Αχλάδια της ποικιλίας <i>Avocats</i> , νωπά	110,60	4 368	833,31	212,41	724,94	32 388	87,84	213 654	237,92	86,87

Κώδικας	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων	Υψος των κατά μονάδα αξιών/100 kg καθαρού βάρους									
			Ecu	FB/Flux	Dkr	DM	FF	DR	£Irl	Lit	Fl	£
2.50	ex 0804 50 00	Μάγγες και goyaves, νωπαί	106,06	4 189	799,09	203,68	695,17	31 058	84,23	204 879	228,15	83,30
2.60		Πορτοκάλια γλυκά, νωπά:										
2.60.1	0805 10 11 0805 10 21 0805 10 31 0805 10 41	— Αιματόσαρκα και ημιαιματόσαρκα	25,96	1 024	196,32	49,77	170,18	7 580	20,80	50 244	55,80	20,52
2.60.2	0805 10 15 0805 10 25 0805 10 35 0805 10 45	— Navels, Navelines, Navelates, Salustianas, Vernas, Valencia Lates, Maltaises, Shamoutia, Ovalis, Trovita, Hamlins	33,42	1 320	251,83	64,19	219,08	9 787	26,54	64 567	71,90	26,25
2.60.3	0805 10 19 0805 10 29 0805 10 39 0805 10 49	— Έτερα	30,79	1 216	232,02	59,14	201,85	9 018	24,45	59 488	66,24	24,18
2.70		Μανταρίνια (στα οποία περιλαμβάνονται και τα Tangerines και τα Satsumas) νωπά. Κλημεντίνες (Clémentines), Wilkings και παρόμοια υβρίδια εσπεριδοειδών, νωπά:										
2.70.1	ex 0805 20 10	— Clémentines	67,84	2 679	511,17	130,29	444,69	19 867	53,88	131 060	145,95	53,29
2.70.2	ex 0805 20 30	— Montreales και Satsumas	37,95	1 497	286,92	72,74	248,72	11 078	30,40	73 432	81,55	29,98
2.70.3	ex 0805 20 50	— Μανταρίνια και Wilkings	50,74	2 005	383,46	97,43	333,59	14 715	40,22	97 263	109,46	39,89
2.70.4	ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	— Tangerines και έτερα	60,97	2 408	459,37	117,09	399,63	17 854	48,42	117 779	131,16	47,89
2.80	ex 0805 30 10	Λεμόνια (Citrus limon, Citrus limonum), νωπά	53,59	2 116	403,77	102,92	351,26	15 693	42,56	103 524	115,28	42,09
2.85	ex 0805 30 90	Γλυκολέμονα (Citrus aurantifolia), νωπά	84,78	3 348	638,79	162,82	555,72	24 827	67,34	163 780	182,38	66,59
2.90		Φράπες και γκρέιπ-φρουτ, νωπά:										
2.90.1	ex 0805 40 00	— Λευκά	43,99	1 737	331,44	84,48	288,33	12 882	34,94	84 978	94,63	34,55
2.90.2	ex 0805 40 00	— Ροζ	70,43	2 781	530,63	135,25	461,62	20 624	55,93	136 050	151,50	55,31
2.100	0806 10 11 0806 10 15 0806 10 19	Σταφυλαί επιτραπέζιοι	104,30	4 119	785,82	200,30	683,63	30 542	82,84	201 478	224,36	81,92
2.110	0807 10 10	Υδροπέπωνες	16,63	657	125,34	31,95	109,04	4 871	13,21	32 138	35,78	13,06
2.120		Πέπωνες (εκτός των υδροπεπόνων):										
2.120.1	ex 0807 10 90	— Amarillo, Cupeer, Honeydew (συμπεριλαμβάνεται Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (συμπεριλαμβάνεται Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro	36,69	1 449	276,45	70,46	240,50	10 745	29,14	70 881	78,93	28,82
2.120.2	ex 0807 10 90	— Έτεροι	105,97	4 185	798,45	203,52	694,62	31 033	84,17	204 716	227,97	83,24
2.130	0808 10 31 0808 10 33 0808 10 39 0808 10 51 0808 10 53 0808 10 59 0808 10 81 0808 10 83 0808 10 89	Μήλα	49,22	1 944	370,85	94,52	322,62	14 413	39,09	95 082	105,88	38,66
2.140		Αχλάδια										
2.140.1	0808 20 31 0808 20 33 0808 20 35 0808 20 39	Αχλάδια — Naschi (Pyrus pyrifolia)	169,94	6 712	1 280,36	326,36	1 113,86	49 763	134,97	328 273	365,57	133,48
2.140.2	0808 20 31 0808 20 33 0808 20 35 0808 20 39	Έτεροι	74,48	2 938	563,06	142,75	488,10	21 741	59,66	144 105	160,03	58,85

Κώδικας	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων	Υψος των κατά μονάδα αξιών/100 kg καθαρού δάφρους									
			Ecu	FB/Flux	Dkr	DM	FF	DR	£Irl	Lit	Fl	£
2.150	0809 10 00	Βερίκοκα	85,68	3 388	645,25	164,61	562,73	24 882	68,38	163 247	184,64	67,57
2.160	0809 20 20 0809 20 40 0809 20 60 0809 20 80	Κεράσια	155,38	6 144	1 170,13	298,51	1 020,50	45 123	124,00	296 043	334,84	122,54
2.170	ex 0809 30 90	Ροδάκινα	134,77	5 323	1 015,42	258,83	883,37	39 466	107,04	260 346	289,92	105,86
2.180	ex 0809 30 10	Ροδάκινα υπό την ονομασία Nectarines	207,11	8 235	1 565,19	400,15	1 372,35	59 102	163,75	382 787	449,15	159,80
2.190	0809 40 11 0809 40 19	Δαμάσκηνα	44,67	1 764	336,55	85,78	292,79	13 080	35,47	86 290	96,09	35,08
2.200	0810 10 10 0810 10 90	Φράουλες	333,50	13 172	2 512,63	640,47	2 185,87	97 657	264,87	644 216	717,40	261,94
2.205	0810 20 10	Σμέουρα	1 232,1	49 408	9 305,36	2 396,74	8 133,50	344 866	961,01	2 323 153	2 685,64	922,33
2.210	0810 40 30	Καρποί των φυτών myrtilles (καρποί του Vaccinium Myrtillus)	194,02	7 673	1 461,18	372,77	1 274,33	56 347	154,85	369 677	418,12	153,02
2.220	0810 90 10	Kiwis (<i>Actinidia chinensis</i> Planch.)	115,56	4 564	870,66	221,93	757,44	33 840	91,78	223 231	248,59	90,76
2.230	ex 0810 90 80	Ρόδια	161,61	6 383	1 217,61	310,37	1 059,26	47 324	128,35	312 184	347,65	126,93
2.240	ex 0810 90 80	Διόσπυρος (συμπεριλαμβάνεται το Sharon)	200,74	7 928	1 512,42	385,51	1 315,74	58 783	159,43	387 772	431,83	157,67
2.250	ex 0810 90 30	Litchis	509,03	20 106	3 835,16	977,58	3 336,42	149 060	404,29	983 301	1 095,02	399,82

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2413/94 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 5ης Οκτωβρίου 1994

περί καθορισμού των επιστροφών κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης και της ακατέργαστης ζάχαρης σε φυσική κατάσταση

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της ζάχαρης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 133/94⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 19 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο α),

Εκτιμώντας:

ότι, δυνάμει του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81, η διαφορά μεταξύ των τιμών της διεθνούς αγοράς των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος στοιχείο α) του εν λόγω κανονισμού και των τιμών των προϊόντων αυτών εντός της Κοινότητας δύναται να καλυφθεί με μια επιστροφή κατά την εξαγωγή·

ότι, κατά τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 766/68 του Συμβουλίου της 18ης Ιουνίου 1968 περί θεσπίσεως των γενικών κανόνων για τη χορήγηση των επιστροφών κατά την εξαγωγή ζάχαρης⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1489/76⁽⁴⁾, οι επιστροφές για τη λευκή ζάχαρη και την ακατέργαστη ζάχαρη, μη μετουσιωμένες, που εξάγονται σε φυσική κατάσταση, καθορίζονται αφού ληφθεί υπόψη η κατάσταση της κοινοτικής και της διεθνούς αγοράς ζάχαρης, και ιδίως τα κοστολογικά στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 3 του εν λόγω κανονισμού· ότι κατά το άρθρο αυτό πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η οικονομική πλευρά των σχεδιαζομένων εξαγωγών·ότι, για την ακατέργαστη ζάχαρη, η επιστροφή καθορίζεται για τον αντιπροσωπευτικό ποιοτικό τύπο· ότι αυτή ορίζεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 431/68 του Συμβουλίου της 9ης Απριλίου 1968 που καθορίζει τον αντιπροσωπευτικό ποιοτικό τύπο για την ακατέργαστη ζάχαρη και τον τόπο διελεύσεως στα σύνορα της Κοινότητας για τον υπολογισμό των τιμών στον τομέα της ζάχαρης⁽⁵⁾· ότι η επιστροφή αυτή καθορίζεται, εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 766/68· ότι η ζάχαρη candy ορίσθηκε στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 394/70 της Επιτροπής της 2ας Μαρτίου 1970 περί των λεπτομερειών εφαρμογής της χορηγήσεως των επιστροφών κατά την εξαγωγή ζάχαρης⁽⁶⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1555/94⁽⁷⁾· ότι το ποσό της επιστροφής που υπολογίζεται κατ' αυτόν τον τρόπο, όσον αφορά την αρωματισμένη ή μετά προσθήκης χρωστικών ουσιών ζάχαρη, πρέπει να εφαρμοσθεί στην περιεκτικότητά τους σε σακχαρόζη και να καθορισθεί ως εκ τούτου ανά 1 % της περιεκτικότητάς αυτής·

ότι η κατάσταση της διεθνούς αγοράς ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών είναι δυνατόν να καταστήσουν αναγκαία τη διαφοροποίηση της επιστροφής για τη ζάχαρη ανάλογα με τον προορισμό·

ότι, σε ειδικές περιπτώσεις, το ποσό της επιστροφής δύναται να καθορίζεται από πράξεις διαφορετικής φύσεως·

ότι με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 του Συμβουλίου⁽⁸⁾ έχουν απαγορευθεί οι συναλλαγές μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο)· ότι η απαγόρευση αυτή δεν εφαρμόζεται σε ορισμένες καταστάσεις όπως εκείνες που απαριθμούνται κατά τρόπο περιοριστικό στα άρθρα 2, 4, 5 και 7· ότι πρέπει, συνεπώς, να ληφθεί αυτό υπόψη κατά τον καθορισμό των επιστροφών·ότι οι αντιπροσωπευτικές ισοτιμίες της αγοράς που καθορίζονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου⁽⁹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3528/93⁽¹⁰⁾, χρησιμοποιούνται για να μετατραπεί το νόμισμα που εκφράζεται σε νόμισμα των τρίτων χωρών και αποτελούν τη βάση για τον καθορισμό των γεωργικών ισοτιμιών των νομισμάτων των κρατών μελών· ότι οι λεπτομέρειες εφαρμογής και ο καθορισμός των μετατροπών αυτών έχουν καθορισθεί στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1068/93 της Επιτροπής⁽¹¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 547/94⁽¹²⁾·

ότι η επιστροφή πρέπει να καθορίζεται ανά δύο εβδομάδες· ότι είναι δυνατόν να τροποποιηθεί στην ενδιάμεση χρονική περίοδο·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών αυτών στην παρούσα κατάσταση της αγοράς στον τομέα της ζάχαρης, και ιδίως στις ποσοτώσεις ή στις τιμές ζάχαρης στην κοινοτική και στη διεθνή αγορά, οδηγεί στον καθορισμό της επιστροφής όπως αναφέρεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Ζάχαρης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 σε φυσική κατάσταση και μη μετουσιωμένων καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 6 Οκτωβρίου 1994.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 22 της 27. 1. 1994, σ. 7.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 143 της 25. 6. 1968, σ. 6.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 167 της 26. 6. 1976, σ. 13.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 89 της 10. 4. 1968, σ. 3.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 50 της 4. 3. 1970, σ. 1.⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 166 της 1. 7. 1994, σ. 52.⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. L 102 της 28. 4. 1993, σ. 14.⁽⁹⁾ ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.⁽¹⁰⁾ ΕΕ αριθ. L 320 της 22. 12. 1993, σ. 32.⁽¹¹⁾ ΕΕ αριθ. L 108 της 1. 5. 1993, σ. 106.⁽¹²⁾ ΕΕ αριθ. L 69 της 12. 3. 1994, σ. 1.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 5 Οκτωβρίου 1994.

Για την Επιτροπή
René STEICHEN
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 5ης Οκτωβρίου 1994 περί καθορισμού των επιστροφών κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης και της ακατέργαστης ζάχαρης σε φυσική κατάσταση

Κωδικός προϊόντος	Επιστροφή ⁽¹⁾
	— Ecu/100 kg —
1701 11 90 100	32,17 ⁽¹⁾
1701 11 90 910	29,85 ⁽¹⁾
1701 11 90 950	⁽²⁾
1701 12 90 100	32,17 ⁽¹⁾
1701 12 90 910	29,85 ⁽¹⁾
1701 12 90 950	⁽²⁾
	— Ecu/1 % ζαχαρόζης × 100 kg —
1701 91 00 000	0,3497
	— Ecu/100 kg —
1701 99 10 100	34,97
1701 99 10 910	34,97
1701 99 10 950	34,97
	— Ecu/1 % ζαχαρόζης × 100 kg —
1701 99 90 100	0,3497

⁽¹⁾ Το παρόν ποσό εφαρμόζεται στην ακατέργαστη ζάχαρη αποδόσεως 92%. Αν η απόδοση της εξαγόμενης ακατέργαστης ζάχαρης απέχει κατά 92%, το ποσό της εισφοράς που εφαρμόζεται υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 παράγραφος 3 του τροποποιημένου κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 766/68.

⁽²⁾ Καθορισμός που αναστέλλεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2689/85 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 255 της 26. 9. 1985, σ. 12), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3251/85 (ΕΕ αριθ. L 309 της 21. 11. 1985, σ. 14).

⁽³⁾ Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή προς την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο) μπορούν να χορηγηθούν μόνο με την τήρηση των όρων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2414/94 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 5ης Οκτωβρίου 1994****που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2117/94 και ορίζει σε 389 858 τόνους τη διαρκή δημοπρασία για τη μεταπώληση στην εσωτερική αγορά σιτηρών που έχει στη διάθεσή του ο ισπανικός οργανισμός παρεμβάσεως**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1992 περί κοινής οργάνωσης της αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1866/94 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 120/94⁽⁴⁾, καθόρισε τις διαδικασίες και τους όρους για την πώληση σιτηρών που κατέχονται από τους οργανισμούς παρεμβάσεως·ότι, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2117/94 της Επιτροπής⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2263/94⁽⁶⁾, άνοιξε διαρκής δημοπρασία για τη μεταπώληση στην εσωτερική αγορά 289 858 τόνων σιτηρών που κατέχονται από τον ισπανικό οργανισμό παρεμβάσεως·

ότι, με την παρούσα κατάσταση της αγοράς, είναι σκόπιμο να προδοίμε σε αύξηση της ποσότητας που πωλείται στην

εσωτερική αγορά για τη μεταπώληση 389 858 τόνων σιτηρών που κατέχονται από τον ισπανικό οργανισμό παρεμβάσεως·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2117/94, η ποσότητα των «200 000 τόνων κριθής» αντικαθίσταται από την ποσότητα των «300 000 τόνων κριθής».

*Άρθρο 2*Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 5 Οκτωβρίου 1994.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 197 της 30. 7. 1994, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 191 της 31. 7. 1993, σ. 76.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 21 της 26. 1. 1994, σ. 1.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 224 της 30. 8. 1994, σ. 7.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 246 της 21. 9. 1994, σ. 1.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2415/94 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Οκτωβρίου 1994

για τη διακοπή των καταλογισμών στις δασμολογικές οροφές που ανοίχτηκαν, για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 30 Ιουνίου 1994 βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3832/90 του Συμβουλίου, στο πλαίσιο των γενικευμένων προτιμήσεων για ορισμένα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα καταγωγής Πακιστάν, Σιγκαπούρης, Μαλαισίας, Ινδίας και Ταϊλάνδης

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3832/90 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1990 περί της εφαρμογής των γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων κατά το έτος 1991 για ορισμένα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα καταγωγής αναπτυσσόμενων χωρών ⁽¹⁾, που παρατάθηκε, για το έτος 1994, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3668/93 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 12 τρίτο εδάφιο,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3832/90, η αναστολή των δασμών στο πλαίσιο των προτιμησησικών δασμολογικών οροφών χορηγείται για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 30 Ιουνίου 1994 εντός του ορίου των ατομικών ποσών που καθορίζονται στη στήλη 7 του παραρτήματος I του ίδιου κανονισμού για καθένα από τα προϊόντα ή καθεμία από τις κατηγορίες των αναφερομένων προϊόντων· ότι, σύμφωνα με το άρθρο 12 τρίτο εδάφιο του εν λόγω κανονισμού, η Επιτροπή μπορεί, ακόμη και μετά τις 30 Ιουνίου 1994, να λαμβάνει μέτρα για τη διακοπή των καταλογισμών στο ένα ή στο άλλο προτιμησησικό δασμολογικό όριο αν υπάρξει υπέρβαση αυτών των ορίων, ιδίως λόγω ρύθμισης των εισαγωγών που πράγματι γίνονται κατά τη διάρκεια του προτιμησησικού έτους·

ότι, για τα προϊόντα των αυξόντων αριθμών, κατηγοριών και καταγωγών που εμφανίζεται στον κατωτέρω πίνακα οι ατομικές οροφές διαμορφώνονται στα επίπεδα που αναφέρονται:

Αύξων αριθμός	Κατηγορία	Καταγωγή	Οροφή
40.0190	19	Πακιστάν	873 000 τεμάχια
40.0270	27	Πακιστάν	130 000 τεμάχια
40.0280	28	Σιγκαπούρη	55 000 τεμάχια
40.0310	31	Ταϊλάνδη	337 000 τεμάχια
40.0720	72	Ινδία	95 000 τεμάχια
40.0970	97	Μαλαισία	11 τόνοι
40.1010	101	Ινδία	4 τόνοι

ότι, την 1η Ιουλίου 1994, το ποσό των καταλογισμών που πραγματοποιήθηκαν στη διάρκεια του προτιμησησικού έτους 1994 (περίοδος από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 30 Ιουνίου 1994) υπερέβη το ποσό των εν λόγω οροφών·

ότι είναι σκόπιμο να ληφθούν μέτρα για τη διακοπή των καταλογισμών στις εν λόγω οροφές όσον αφορά τους αριθμούς σειράς, κατηγορίες και καταγωγές που αναφέρονται ανωτέρω,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Από τις 9 Οκτωβρίου 1994 οι καταλογισμοί στις δασμολογικές οροφές που ανοίχτηκαν, για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 30 Ιουνίου 1994, από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3832/90 δεν γίνονται δεκτοί για τα προϊόντα καταγωγής των χωρών που αναφέρονται στον ακόλουθο πίνακα:

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 370 της 31. 12. 1990, σ. 39.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 338 της 31. 12. 1993, σ. 22.

Αόξων αριθμός	Κατηγορία (μονάδες)	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων	Καταγωγή
40.0190	19	6213 20 00 6213 90 00	Μαντίλια για τη μύτη και μαντιλάκια τσέπης εκτός από τα πλεκτά	Πακιστάν
40.0270	27	6104 51 00 6104 52 00 6104 53 00 6104 59 00 6204 51 00 6204 52 00 6204 53 00 6204 59 10	Φούστες, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι φούστες-πανταλόνια (ζιπ-κλότ) για γυναίκες ή κορίτσια	Πακιστάν
40.0280	28	6103 41 10 6103 41 90 6103 42 10 6103 42 90 6103 43 10 6103 43 90 6103 49 10 6103 49 91 6104 61 10 6104 61 90 6104 62 10 6104 62 90 6104 63 10 6104 63 90 6104 69 10 6104 69 91	Πανταλόνια, ποδιές, κλότες και κοντά παντελονάκια (σορτς) (άλλα από τα είδη του μάνιου) πλεκτά από μαλλί, από βαμβάκι ή συνθετικές ή τεχνητές ίνες	Σιγκαπούρη
40.0310	31	6212 10 00	Στηθόδεσμοι και μπούστα υφασμένα ή πλεκτά	Ταϊλάνδη
40.0720	72	6112 31 10 6112 31 90 6112 39 10 6112 39 90 6112 41 10 6112 41 90 6112 49 10 6112 49 90 6211 11 00 6211 12 00	Μαγιό και κλότες μάνιου από μαλλί, βαμβάκι ή συνθετικές ή τεχνητές ίνες	Ινδία
40.0970	97	5608 11 11 5608 11 19 5608 11 91 5608 11 99 5608 19 11 5608 19 19 5608 19 31 5608 19 39 5608 19 91 5608 19 99 5608 90 00	Δίχτυα κατασκευασμένα με σπάγκους, σχοινιά και χοντρά σχοινιά σε τόπια, σε τεμάχιο, ή σε καθορισμένα σχήματα για την αλιεία, από νήματα, σπάγκους και σχοινιά	Μαλαισία
40.1010	101	ex 5607 90 00	Σπάγκοι, σχοινιά και χοντρά σχοινιά πλεκτά ή μη άλλα από τα κατασκευασμένα από συνθετικές ίνες	Ινδία

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Οκτωβρίου 1994.

Για την Επιτροπή
Christiane SCRIVENER
Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2416/94 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 5ης Οκτωβρίου 1994

για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1098/94 για τον καθορισμό των περιφερειακών βασικών εκτάσεων που εφαρμόζονται στο πλαίσιο του καθεστώτος ενίσχυσης για τους παραγωγούς ορισμένων αροτραίων καλλιέργειών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1992 για τη θέσπιση καθεστώτος ενίσχυσης για τους παραγωγούς ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 232/94⁽²⁾, και ιδίως τα άρθρα 12 και 16,

Εκτιμώντας:

ότι, μετά από αιτήσεις που υποβλήθηκαν από το Ηνωμένο Βασίλειο και το Βέλγιο, πρέπει να καθοριστεί μία νέα κατανομή των βασικών εκτάσεων σύμφωνα με τα σχέδια περιφερειοποίησης των συγκεκριμένων κρατών μελών, χωρίς ωστόσο να τροποποιηθεί η ολική τους βασική έκταση· ότι, γι' αυτό, πρέπει να προβλεφθεί ειδική μεταχείριση για το γλυκό αραβόσιτο στο Ηνωμένο Βασίλειο η οποία θα αποσκοπεί στο να περιληφθεί το σιτηρό αυτό στη βασική έκταση «όλες οι καλλιέργειες»·

ότι οι παραγωγοί των συγκεκριμένων κρατών μελών είχαν πληροφορηθεί, μετά από τις ανακοινώσεις των εθνικών αρχών, ότι θα τροποποιηθούν τα σχέδια περιφερειοποι-

ησης· ότι πρέπει, συνεπώς, η νέα κατανομή να εφαρμοστεί από την περίοδο 1994/95·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Μεικτής Επιτροπής Σιτηρών, Λιπαρών Ουσιών και Αποξηραμένων Ζωοτροφών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1098/94 της Επιτροπής⁽³⁾, οι αριθμοί που αναφέρονται στις ζώνες που αναγράφονται στις περιφέρειες «Βέλγιο» και «Ηνωμένο Βασίλειο» αντικαθίστανται από τους αριθμούς που αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την περίοδο 1994/95.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 5 Οκτωβρίου 1994.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 12.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 30 της 3. 2. 1994, σ. 7.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 121 της 12. 5. 1994, σ. 12.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Βασικές εκτάσεις

(σε χιλιάδες εκτάρια)

Περιφέρειες	Όλες οι καλλιέργειες	Αραβόσιτος
«ΒΕΛΓΙΟ Σύνολο Ζώνη I	478,6	97,0
ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ		
Αγγλία	3 794,6	33,2 ⁽¹⁾
Σκοτία		
— (Λιγότερο ευνοημένες περιοχές)	121,1	
— (Λοιπές περιοχές)	430,5	
Βόρεια Ιρλανδία	52,9	
Ουαλία	61,4	1,2 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Μη συμπεριλαμβανομένου του γλυκού αραβόσιτου.»

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2417/94 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 5ης Οκτωβρίου 1994

για το άνοιγμα διαγωνισμών για τον καθορισμό της ενίσχυσης στην ιδιωτική αποθεματοποίηση σφαγίων και μισών σφαγίων αρνιού

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89 του Συμβουλίου της 25ης Σεπτεμβρίου 1989 για την κοινή οργάνωση αγορών στον τομέα του προβείου και αιγείου κρέατος⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1886/94⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 7 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3446/90 της Επιτροπής της 27ης Νοεμβρίου 1990 περί λεπτομερών κανόνων για τη χορήγηση ενισχύσεων στην ιδιωτική αποθεματοποίηση προβείου και αιγείου κρέατος⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3533/93⁽⁴⁾, προβλέπει, ιδίως τις λεπτομέρειες όσον αφορά τους διαγωνισμούς·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3447/90 της Επιτροπής της 28ης Νοεμβρίου 1990 περί ειδικών όρων χορήγησης ενισχύσεων για ιδιωτική αποθεματοποίηση στον τομέα του προβείου και αιγείου κρέατος⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1258/91⁽⁶⁾, προβλέπει, ειδικότερα, τις ελάχιστες ποσότητες για τις οποίες μπορεί να υποβληθεί προσφορά·

ότι η εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3013/89 μπορεί να καταλήξει στο άνοιγμα διαδικασίας διαγωνισμού για τη χορήγηση ενισχύσεων στην ιδιωτική αποθεματοποίηση· ότι, ενόψει της κατάστασης της αγοράς στην Κοινότητα, φάνηκε σκόπιμο να αποφασιστεί το άνοιγμα της διαδικασίας αυτής·

ότι το προαναφερθέν άρθρο προβλέπει την εφαρμογή των μέτρων αυτών με βάση την κατάσταση κάθε ζώνης διαπίστωσης τιμών· ότι, συνεπώς, θεωρείται σκόπιμο να ανοίξουν οι διαγωνισμοί ξεχωριστά για κάθε ζώνη όπου πληρούνται αυτοί οι όροι·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Προβάτων και Αιγών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ανοίγονται διαγωνισμοί για τη Δανία, τη Γαλλία, την Ιρλανδία, τη Βόρεια Ιρλανδία, τις Κάτω Χώρες και το Ηνωμένο Βασίλειο, για τη χορήγηση ενισχύσεως στην ιδιωτική αποθεματοποίηση σφαγίων και μισών σφαγίων αρνιού.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3447/90, μπορούν να γίνουν προσφορές στους οργανισμούς παρεμβάσεως των ενδιαφερομένων κρατών μελών.

Άρθρο 2

Οι προσφορές πρέπει να υποβληθούν το αργότερο στις 14 Οκτωβρίου 1994, 14.00, στον αρμόδιο οργανισμό παρεμβάσεως.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 5 Οκτωβρίου 1994.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

(1) ΕΕ αριθ. L 289 της 7. 10. 1989, σ. 1.

(2) ΕΕ αριθ. L 197 της 30. 7. 1994, σ. 30.

(3) ΕΕ αριθ. L 333 της 30. 11. 1990, σ. 39.

(4) ΕΕ αριθ. L 321 της 23. 12. 1993, σ. 9.

(5) ΕΕ αριθ. L 333 της 30. 11. 1990, σ. 46.

(6) ΕΕ αριθ. L 120 της 15. 5. 1991, σ. 15.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2418/94 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 5ης Οκτωβρίου 1994
περί καθορισμού της εισφοράς κατά την εισαγωγή για τη μελάσα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα της ζάχαρης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 133/94⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 8,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1992 σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις τιμές μετατροπής που εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3528/93⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

Εκτιμώντας:

ότι η εισφορά που εφαρμόζεται κατά την εισαγωγή της μελάσας έχει καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1946/94 της Επιτροπής⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2322/94⁽⁶⁾.

ότι η εφαρμογή των κανόνων και των λεπτομερειών που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1946/94 στα στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή οδηγεί στην τροποποίηση της εισφοράς που ισχύει σήμερα, σύμφωνα με το άρθρο 1 του παρόντος κανονισμού.

ότι για να μπορέσει να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των εισφορών, πρέπει να χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό τους η αντιπροσωπευτική τιμή της αγοράς που έχει διαπιστωθεί κατά την περίοδο αναφοράς την 4η Οκτωβρίου 1994, όσον αφορά τα κυμαινόμενα νομίσματα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Η εισφορά κατά την εισαγωγή που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 καθορίζεται, για τις μελάσες έστω και αποχρωματισμένες (κωδικοί ΣΟ 1703 10 00 και 1703 90 00) σε 0,00 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα.

2. Δεν εφαρμόζονται δασμοί κατά την εισαγωγή προϊόντων καταγωγής των υπερπόντιων χωρών και εδαφών σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽⁷⁾.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 6 Οκτωβρίου 1994.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 5 Οκτωβρίου 1994.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 22 της 27. 1. 1994, σ. 7.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 320 της 22. 12. 1993, σ. 32.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 198 της 30. 7. 1994, σ. 59.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 253 της 29. 9. 1994, σ. 8.

⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 263 της 19. 9. 1991, σ. 1.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2419/94 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 5ης Οκτωβρίου 1994

περί καθορισμού του μέγιστου ποσού της επιστροφής κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης για τη 19η τμηματική δημοπρασία που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διαρκούς δημοπρασίας του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1021/94

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα της ζάχαρης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 133/94⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 19 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο β),

Εκτιμώντας:

ότι, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1021/94 της Επιτροπής της 29ης Απριλίου 1994 περί διαρκούς δημοπρασίας για τον καθορισμό των εισφορών ή/και των επιστροφών κατά την εξαγωγή λευκής ζάχαρης⁽³⁾ διοργανώνονται τμηματικές δημοπρασίες για την εξαγωγή της ζάχαρης αυτής·

ότι, κατά τις διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1021/94, καθορίζεται ένα μέγιστο ποσό επιστροφής κατά την εξαγωγή, κατά περίπτωση, για την εν λόγω τμηματική δημοπρασία, αφού ληφθούν υπόψη, ιδίως, η κατάσταση και η προβλεπόμενη εξέλιξη της αγοράς της ζάχαρης στην Κοινότητα και στη διεθνή αγορά·

ότι, μετά από εξέταση των προσφορών, πρέπει να θεσπισθούν για τη 19η τμηματική δημοπρασία οι διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1·

ότι με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 του Συμβουλίου⁽⁴⁾ έχουν απαγορευθεί οι συναλλαγές μεταξύ της Ευρω-

παϊκής Κοινότητας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο)· ότι η απαγόρευση αυτή δεν εφαρμόζεται σε ορισμένες καταστάσεις όπως εκείνες που απαριθμούνται κατά τρόπο περιοριστικό στα άρθρα 2, 4, 5 και 7· ότι πρέπει, συνεπώς, να ληφθεί αυτό υπόψη κατά τον καθορισμό των επιστροφών·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης Ζάχαρης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Για τη 19η τμηματική δημοπρασία λευκής ζάχαρης, που πραγματοποιείται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1021/94, το ανώτατο ποσό της επιστροφής κατά την εξαγωγή καθορίζεται σε 37,487 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα.

2. Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή προς την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο) μπορούν να χορηγηθούν μόνο με την τήρηση των όρων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 6 Οκτωβρίου 1994.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 5 Οκτωβρίου 1994.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 22 της 27. 1. 1994, σ. 7.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 112 της 3. 5. 1994, σ. 13.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 102 της 28. 4. 1993, σ. 14.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2420/94 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 5ης Οκτωβρίου 1994****περί τροποποίησης των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή της βύνης**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1992 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1866/94 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο,

Εκτιμώντας:

ότι οι επιστροφές που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή της βύνης έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2356/94 της Επιτροπής⁽³⁾.

ότι η εφαρμογή των κανόνων, κριτηρίων και λεπτομερειών που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2356/94 στα στοιχεία που διαθέτει προς το παρόν η Επιτροπή οδηγεί

στην τροποποίηση των επιστροφών κατά την εξαγωγή, οι οποίες ισχύουν σήμερα, όπως καθορίζεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή της βύνης που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 τροποποιούνται σύμφωνα με τα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 6 Οκτωβρίου 1994.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 5 Οκτωβρίου 1994.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 197 της 30. 7. 1994, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 255 της 1. 10. 1994, σ. 5.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 5ης Οκτωβρίου 1994 περί τροποποίησης των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή της δύνης

(Εcu/τόνο)

Κωδικός προϊόντος	Επιστροφή ⁽¹⁾
1107 10 19 000	25,00
1107 10 99 000	48,50
1107 20 00 000	57,50

(¹) Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή προς την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο) μπορούν να χορηγηθούν μόνο με την τήρηση των όρων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2421/94 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 5ης Οκτωβρίου 1994

περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα άλευρα και στα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον, κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου της 30ης Ιουνίου 1992 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1866/94⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 5 και το άρθρο 11 παράγραφος 3,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1992 σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις τιμές μετατροπής που εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3528/93⁽⁴⁾,

Εκτιμώντας:

ότι οι εισφορές που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων σίτου και σικάλεως και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1937/94 της Επιτροπής⁽⁵⁾ και όλους τους μεταγενέστερους που τον έχουν τροποποιήσει·

ότι, για να μπορέσει να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των εισφορών, πρέπει να χρησιμοποιείται για τον υπολογι-

σμό τους η αντιπροσωπευτική τιμή της αγοράς που έχει διαπιστωθεί κατά την περίοδο αναφοράς της 4ης Οκτωβρίου 1994, όσον αφορά τα κυμαινόμενα νομίσματα·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1937/94 στις τιμές προσφοράς και στις τιμές αυτής της ημέρας, των οποίων έλαβε γνώση η Επιτροπή, οδηγεί στην τροποποίηση των εισφορών που ισχύουν επί του παρόντος, σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι προς είσπραξη εισφορές κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 6 Οκτωβρίου 1994.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 5 Οκτωβρίου 1994.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 197 της 30. 7. 1994, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 320 της 22. 12. 1993, σ. 32.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 198 της 30. 7. 1994, σ. 36.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 5ης Οκτωβρίου 1994 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή οι οποίες εφαρμόζονται στα σιτηρά, στα άλευρα και στα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου ή σικάλεως

(Ecu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Τρίτες χώρες (*)
0709 90 60	92,47 ⁽²⁾ ⁽³⁾
0712 90 19	92,47 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1001 10 00	17,99 ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽¹¹⁾
1001 90 91	56,56
1001 90 99	56,56 ⁽²⁾ ⁽¹¹⁾
1002 00 00	106,39 ⁽⁴⁾
1003 00 10	91,75
1003 00 90	91,75 ⁽²⁾
1004 00 00	91,89
1005 10 90	92,47 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1005 90 00	92,47 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1007 00 90	95,54 ⁽⁴⁾
1008 10 00	32,08 ⁽²⁾
1008 20 00	39,63 ⁽²⁾ ⁽²⁾
1008 30 00	2,91 ⁽²⁾
1008 90 10	(7)
1008 90 90	2,91
1101 00 00	117,19 ⁽²⁾
1102 10 00	186,95
1103 11 10	62,68
1103 11 90	138,95
1107 10 11	111,56
1107 10 19	86,10
1107 10 91	174,20 ⁽¹⁰⁾
1107 10 99	132,91 ⁽²⁾
1107 20 00	153,09 ⁽¹⁰⁾

(1) Για τον σκληρό σίτο καταγωγής Μαρόκου και μεταφερόμενο απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά αυτή μειούται κατά 0,60 Ecu ανά τόνο.

(2) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 715/90, οι εισφορές δεν εφαρμόζονται στα προϊόντα καταγωγής των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού και που εισάγονται απευθείας στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα.

(3) Για τον αραβόσιτο καταγωγής ACP, η εισφορά κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα μειώνεται κατά 1,81 Ecu ανά τόνο.

(4) Για τον κέγχρο και το σόργο καταγωγής ACP, εισπράττεται η εισφορά κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 715/90.

(5) Για τον σκληρό σίτο και τον κέγχρο τον μακρό, που παράγονται στην Τουρκία και μεταφέρονται απευθείας από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα, η εισφορά μειώνεται κατά 0,60 Ecu ανά τόνο.

(6) Η εισφορά που εισπράττεται κατά την εισαγωγή σικάλεως απευθείας από την Τουρκία στην Κοινότητα καθορίζεται από τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 1180/77 του Συμβουλίου (ΕΕ αριθ. L 142 της 9. 6. 1977, σ. 10), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1902/92 (ΕΕ αριθ. L 192 της 11. 7. 1992, σ. 3), και (ΕΟΚ) αριθ. 2622/71 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 271 της 10. 12. 1971, σ. 22), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 560/91 (ΕΕ αριθ. L 62 της 8. 3. 1991, σ. 26).

(7) Κατά την εισαγωγή του προϊόντος που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 1008 90 10 (τριτικάλ), εισπράττεται η εισφορά που εφαρμόζεται στη σικάλη.

(8) Δεν εφαρμόζεται εισφορά στα προϊόντα καταγωγής ΡΤΟΜ σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ.

(9) Τα προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό αυτό και εισάγονται, στα πλαίσια των συμφωνιών που συνήφθησαν μεταξύ της Πολωνίας, και της Ουγγαρίας και της Κοινότητας και στα πλαίσια των προσωρινών συμφωνιών μεταξύ της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Σλοβακικής Δημοκρατίας, της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας και της Κοινότητας και για τα οποία υποβάλλεται ένα πιστοποιητικό EUR 1, που εκδίδεται με τους όρους που προβλέπονται στους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 121/94 ή (ΕΚ) αριθ. 335/94, υπάγονται στις εισφορές που περιλαμβάνονται στο παράρτημα των εν λόγω κανονισμών.

(10) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1180/77 του Συμβουλίου, η εισφορά αυτή μειώνεται κατά 5,44 Ecu ανά τόνο για τα προϊόντα καταγωγής Τουρκίας.

(11) Η προσφορά για τα προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό αυτό και εισάγονται στα πλαίσια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 774/94 περιορίζεται στους όρους που προβλέπονται στον εν λόγω κανονισμό.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2422/94 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 5ης Οκτωβρίου 1994

περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή για τη λευκή ζάχαρη και την ακατέργαστη ζάχαρη

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα της ζάχαρης ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 133/94 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 8,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1992 σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις τιμές μετατροπής που εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3528/93 ⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

Εκτιμώντας:

ότι οι εισφορές που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή της λευκής ζάχαρης και της ακατέργαστης ζάχαρης έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1957/94 της Επιτροπής ⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2409/94 ⁽⁶⁾.

ότι η εφαρμογή των κανόνων και των λεπτομερειών που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1957/94 της

Επιτροπής στα στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή, οδηγεί στην τροποποίηση των εισφορών που ισχύουν σήμερα σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

ότι, για να μπορέσει να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των εισφορών, πρέπει να χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό τους η αντιπροσωπευτική τιμή της αγοράς που έχει διαπιστωθεί κατά την περίοδο αναφοράς της 4ης Οκτωβρίου 1994, όσον αφορά τα κυμαινόμενα νομίσματα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι εισφορές κατά την εισαγωγή, που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81, για την ακατέργαστη ζάχαρη αντιπροσωπευτικού ποιοτικού τύπου και για τη λευκή ζάχαρη, καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 6 Οκτωβρίου 1994.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 5 Οκτωβρίου 1994.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 22 της 27. 1. 1994, σ. 7.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 320 της 22. 12. 1993, σ. 32.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 198 της 30. 7. 1994, σ. 88.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 257 της 5. 10. 1994, σ. 14.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 5ης Οκτωβρίου 1994 περί καθορισμού των εισφορών κατά την εισαγωγή για τη λευκή ζάχαρη και την ακατέργαστη ζάχαρη

(Ecu/100 kg)

Κωδικός ΣΟ	Εισφορά ⁽¹⁾
1701 11 10	33,42 ⁽¹⁾
1701 11 90	33,42 ⁽¹⁾
1701 12 10	33,42 ⁽¹⁾
1701 12 90	33,42 ⁽¹⁾
1701 91 00	40,67
1701 99 10	40,67
1701 99 90	40,67 ⁽²⁾

(¹) Το ποσό της εισφοράς που εφαρμόζεται υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 ή 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 837/68 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ L 151 της 30. 6. 1968, σ. 42) όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1428/78 (ΕΕ αριθ. L 171 της 28. 6. 1978, σ. 34).

(²) Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81, το ποσό αυτό εφαρμόζεται επίσης στη ζάχαρη που έχει ληφθεί από λευκή ζάχαρη και ακατέργαστη ζάχαρη και στην οποία έχουν προστεθεί ουσίες εκτός των αρωματικών ή των χρωστικών.

(³) Δεν εφαρμόζονται εισφορές κατά την εισαγωγή προϊόντων καταγωγής των ΥΧΕ σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2423/94 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 5ης Οκτωβρίου 1994

περί τροποποιήσεως του ποσού δάσεως της εισφοράς κατά την εισαγωγή για τα σιρόπια και ορισμένα άλλα προϊόντα του τομέα της ζάχαρης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα της ζάχαρης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 133/94⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 8,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις τιμές μετατροπής που εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3528/93⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

Εκτιμώντας:

ότι οι εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιρόπια και ορισμένα άλλα προϊόντα του τομέα της ζάχαρης έχουν καθοριστεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2363/94 της Επιτροπής⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2410/94⁽⁶⁾.

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2363/94 στα στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή οδηγεί στην τροποποίηση του ποσού δάσεως της

εισφοράς κατά την εισαγωγή για τα σιρόπια και ορισμένα άλλα προϊόντα του τομέα της ζάχαρης, η οποία ισχύει σήμερα, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

ότι για να μπορέσει να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των εισφορών, πρέπει να χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό τους η αντιπροσωπευτική τιμή της αγοράς που έχει διαπιστωθεί κατά την περίοδο αναφοράς της 4ης Οκτωβρίου 1994, όσον αφορά τα κυμαινόμενα νομίσματα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα ποσά δάσεως της εισφοράς που εφαρμόζεται κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 και καθορίζεται στο παράρτημα του τροποποιημένου κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2363/94 σύμφωνα με τα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 6 Οκτωβρίου 1994.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 5 Οκτωβρίου 1994.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

(1) ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.

(2) ΕΕ αριθ. L 22 της 27. 1. 1994, σ. 7.

(3) ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.

(4) ΕΕ αριθ. L 320 της 22. 12. 1993, σ. 32.

(5) ΕΕ αριθ. L 255 της 1. 10. 1994, σ. 19.

(6) ΕΕ αριθ. L 257 της 5. 10. 1994, σ. 16.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 5ης Οκτωβρίου 1994 περί τροποποίησης του ποσού δόσης της εισφοράς κατά την εισαγωγή για τα σιρόπια και ορισμένα άλλα προϊόντα του τομέα της ζάχαρης

(σε Ecu)

Κωδικός ΣΟ	Ποσό δόσεως ανά 1 % περιεκτικότητας σε σακχαρόζη και ανά 100 kg καθαρού θάρους του εν λόγω προϊόντος ⁽¹⁾	Ποσό της επιστροφής για 100 kg ξηράς ουσίας ⁽¹⁾
1702 20 10	0,4067	—
1702 20 90	0,4067	—
1702 30 10	—	50,12
1702 40 10	—	50,12
1702 60 10	—	50,12
1702 60 90 10 ⁽²⁾	—	95,23
1702 60 90 90 ⁽³⁾	0,4067	—
1702 90 30	—	50,12
1702 90 60	0,4067	—
1702 90 71	0,4067	—
1702 90 90 10 ⁽⁴⁾	—	95,23
1702 90 90 90 ⁽⁵⁾	0,4067	—
2106 90 30	—	50,12
2106 90 59	0,4067	—

⁽¹⁾ Δεν εφαρμόζονται εισφορές κατά την εισαγωγή προϊόντων καταγωγής των ΥΧΕ σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/ΕΟΚ.

⁽²⁾ Κωδικός TARIC: σιρόπι ινουλίνης. Για την κατάταξη σ' αυτή τη διάκριση θεωρείται ως «σιρόπι ινουλίνης», το προϊόν που λαμβάνεται άμεσα μετά την υδρόλυση ινουλίνης ή ολιγοφρουκτοζών.

⁽³⁾ Κωδικός TARIC: κωδικός ΣΟ 1702 60 90, άλλα από σιρόπι ινουλίνης.

⁽⁴⁾ Κωδικός TARIC: σιρόπι ινουλίνης. Για την κατάταξη σ' αυτή τη διάκριση, θεωρείται ως «σιρόπι ινουλίνης», το προϊόν εκτός από εκείνο που υπάγεται στη διάκριση 1702 60 90, που λαμβάνεται άμεσα μετά την υδρόλυση ινουλίνης ή ολιγοφρουκτοζών και περιέχει, σε ξηρή κατάσταση, φρουκτόζη θάρους τουλάχιστον 10 % υπό μορφή ελεύθερη ή υπό μορφή σακχαρόζης.

⁽⁵⁾ Κωδικός TARIC: κωδικός ΣΟ 1702 90 90, άλλα από σιρόπι ινουλίνης.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2424/94 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 5ης Οκτωβρίου 1994

περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προσθέτονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη δύνη

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου της 30ης Ιουνίου 1992 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1866/94⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 12 παράγραφος 4,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1992 σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις τιμές μετατροπής που εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3528/93⁽⁴⁾,

Εκτιμώντας:

ότι οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές για τα σιτηρά και τη δύνη έχουν καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1938/94 της Επιτροπής⁽⁵⁾ και όλους τους μεταγενέστερους που τον έχουν τροποποιήσει·

ότι, για να μπορέσει να λειτουργήσει κανονικά το καθεστώς των εισφορών, πρέπει να χρησιμοποιείται για τον υπολο-

γισμό τους η αντιπροσωπευτική τιμή της αγοράς που έχει διαπιστωθεί κατά την περίοδο αναφοράς της 4ης Οκτωβρίου 1994, όσον αφορά τα κυμαινόμενα νομίσματα·

ότι, σε συνάρτηση με τις τιμές cif και τις τιμές cif αγοράς της ημέρας αυτής, οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές που ισχύουν επί του παρόντος τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι πριμοδοτήσεις που προσθέτονται στις εισφορές που καθορίζονται εκ των προτέρων για την εισαγωγή των προϊόντων που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 6 Οκτωβρίου 1994.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 5 Οκτωβρίου 1994.

Για την Επιτροπή

René STEICHEN

Μέλος της Επιτροπής

(1) ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

(2) ΕΕ αριθ. L 197 της 30. 7. 1994, σ. 1.

(3) ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.

(4) ΕΕ αριθ. L 320 της 22. 12. 1993, σ. 32.

(5) ΕΕ αριθ. L 198 της 30. 7. 1994, σ. 39.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 5ης Οκτωβρίου 1994 περί καθορισμού των πριμοδοτήσεων που προσδίδονται στις εισφορές κατά την εισαγωγή για τα σιτηρά, τα άλευρα και τη βύνη

Α. Σιτηρά και άλευρα

(Εcu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Τρέχων	1η προθεσμία	2η προθεσμία	3η προθεσμία
	10	11	12	1
0709 90 60	0	1,07	0	0
0712 90 19	0	1,07	0	0
1001 10 00	0	0	0	0
1001 90 91	0	0	0	10,72
1001 90 99	0	0	0	10,72
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 90	0	0	0	0
1004 00 00	0	0	0	0
1005 10 90	0	1,07	0	0
1005 90 00	0	1,07	0	0
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	0	15,01
1102 10 00	0	0	0	0
1103 11 10	0	0	0	0
1103 11 90	0	0	0	0

Β. Βύνη

(Εcu/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Τρέχων	1η προθεσμία	2η προθεσμία	3η προθεσμία	4η προθεσμία
	10	11	12	1	2
1107 10 11	0	0	0	19,08	19,08
1107 10 19	0	0	0	14,26	14,26
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Ιουλίου 1994

σχετικά με τη συμμετοχή της CDC-Participations σε ομολογιακά δάνεια που εξέδωσε η Air France (93/C 334/04)

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(94/662/EK)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το πρώτο εδάφιο του άρθρου 93 παράγραφος 2,

τη συμφωνία για τη δημιουργία του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α) και το πρωτόκολλο 27,

Έχοντας ειδοποιήσει τους ενδιαφερομένους, όπως προβλέπει το άρθρο 93 της συνθήκης, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, και αφού έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I

Με επιστολή της 22ας Απριλίου 1993, η οποία καταχωρήθηκε από την Επιτροπή στις 27 Απριλίου 1993, η γαλλική κυβέρνηση, ανταποκρινόμενη σε αίτηση της Επιτροπής της 1ης Μαρτίου 1993, ενημέρωσε καθυστερημένα την Επιτροπή σχετικά με την έκδοση δύο ομολογιακών δανείων από την κρατικής ιδιοκτησίας εταιρεία Compagnie Nationale Air France (στο εξής: «Air France»). Τους τίτλους των εκδόσεων αυτών αγόρασε η κρατικής ιδιοκτησίας εταιρεία CDC-Participations (στο εξής: «CDC-P»), η οποία είναι θυγατρική της Caisse des Dépôts et Consignations (στο εξής: «Caisse»).

Στις 28 Μαΐου 1993 εκπρόσωποι της Air France και της γαλλικής κυβέρνησης είχαν συνάντηση στις Βρυξέλλες με τους αρμόδιους αξιωματούχους της Γενικής Διεύθυνσης Μεταφορών. Οι γαλλικές αρχές προσκόμισαν μια σειρά εγγράφων, που καταχωρήθηκαν από την Επιτροπή την 1η Ιουνίου 1993.

Η υπό εξέταση ενίσχυση καταχωρήθηκε ως μη κοινοποιηθείσα ενίσχυση από τη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής στις 19 Ιουλίου 1993.

Στις 10 Νοεμβρίου 1993 η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης αναφορικά με την προαναφερθείσα συναλλαγή μεταξύ της

Air France και της CDC-P. Οι γαλλικές αρχές ενημερώθηκαν για την απόφαση αυτή με επιστολή της 7ης Δεκεμβρίου 1993. Η εν λόγω επιστολή δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*(¹), και οι ενδιαφερόμενοι τρίτοι κλήθηκαν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί της υπόθεσης.

Η απόφαση να κινήσει η διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 ελήφθη διότι η Επιτροπή ανησυχούσε για τον χαρακτήρα της ενίσχυσης και για τις αρνητικές της συνέπειες επί των συναλλαγών στο εσωτερικό της κοινής αγοράς. Ειδικότερα, η Επιτροπή έπρεπε να αποσαφηνίσει κατά πόσον η χορήγηση της ενίσχυσης εξαρτήθηκε πράγματι από την εφαρμογή προγράμματος αναδιάρθρωσης. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η Επιτροπή χρειαζόταν να εξασφαλίσει ότι η Air France θα χρησιμοποιούσε όντως τα χρήματα που θα ελάμβανε για τους σκοπούς της εσωτερικής της αναδιάρθρωσης, και μάλιστα μόνο γι' αυτούς. Επιπλέον, η Επιτροπή έπρεπε να λάβει πρόσθετες διαβεβαιώσεις ότι η ενίσχυση προς την Air France δεν θα επηρέαζε τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό που να αντίκειται στο κοινό συμφέρον. Προκειμένου να θεβαιωθεί ότι η ενίσχυση δεν επρόκειτο να χρησιμοποιηθεί από την Air France με σκοπό τη μεταβίβαση των δυσκολιών της εταιρείας στους ανταγωνιστές της, η Επιτροπή έπρεπε να εξασφαλίσει ότι η ενίσχυση προς την Air France δεν θα είχε απαράδεκτες αρνητικές συνέπειες για τον ανταγωνισμό στις κοινοτικές γραμμές, και ειδικότερα στις γραμμές εσωτερικού. Προς την κατεύθυνση αυτή, η Επιτροπή ζήτησε από τη γαλλική κυβέρνηση να προσκομίσει τα απαραίτητα στοιχεία, ώστε να είναι δυνατή η διερεύνηση των ανωτέρω θεμάτων.

II

Οι γαλλικές αρχές απάντησαν στην Επιτροπή με επιστολές της 7ης Ιανουαρίου και της 17ης Μαΐου 1994. Τα βασικά επιχειρήματα των γαλλικών αρχών είναι δυνατό να συνοψισθούν ως εξής:

(¹) ΕΕ αριθ. C 334 της 9. 12. 1993, σ. 7.

- α) οι γαλλικές αρχές δεν γνωστοποίησαν την επίμαχη πράξη στην Επιτροπή πριν από την πραγματοποίησή της, επειδή κατά τη γνώμη τους μια τέτοια χρηματοοικονομική παρέμβαση δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση.
- β) η Caisse, και κατ' επέκταση η CDC-P, είναι οντότητες οι οποίες χαιρούν ανεξαρτησίας έναντι της γαλλικής κυβέρνησης. Για την ανεξαρτησία της CDC-P αποτελεί εγγύηση το γεγονός ότι αυτή υπόκειται στην εποπτεία του κοινοβουλίου (και όχι της κυβέρνησης). Η ανεξαρτησία αυτή επιβεβαιώνεται επίσης από το νομικό καθεστώς που διέπει τη θέση του γενικού διευθυντή της CDC-P, ο οποίος διορίζεται από τον Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας και απολαύει αυξημένης ανεξαρτησίας. Ο γενικός διευθυντής είναι δυνατό να απαλλαγεί από τα καθήκοντά του μόνο μετά από ειδική για το σκοπό αυτό διαδικασία, και συγκεκριμένα με διάταγμα του Προέδρου της Γαλλικής Δημοκρατίας, μετά από αιτιολογημένη αίτηση της «Commission de surveillance» («Επιτροπή Εποπτείας»). Η τελευταία αυτή είναι όργανο αποτελούμενο από μέλη του κοινοβουλίου, δικαστές και από εκπρόσωπο του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών («Ministre de l'Économie et des Finances»). Επιπλέον, κατά το διορισμό του, ο γενικός διευθυντής, ο οποίος είναι ο αξιωματούχος που φέρει την ευθύνη για τη διοίκηση της Caisse, ορκίζεται να υπεραμυνθεί της ανεξαρτησίας της Caisse.
- γ) στις 17 Φεβρουαρίου 1993, η CDC-P αποφάσισε να επενδύσει στην Air France, στηριζόμενη σε στρατηγική ανάλυση η οποία οριστικοποιήθηκε στα τέλη του 1993. Προς τα τέλη του 1992, η κατάσταση της Air France ήταν πλέον συγκρίσιμη με εκείνη των ανταγωνιστών της, δεδομένου ότι το 1992 υπήρξε μια δύσκολη χρονιά για τον κλάδο πολιτικής αεροπορίας στο σύνολό του. Οι δείκτες δανειακής επιβάρυνσης της Air France ήταν εν πολλοίς παρόμοιοι με εκείνους των ανταγωνιστών της. Επιπλέον, στα τέλη του 1992 οι προοπτικές για το 1993 ήταν σε γενικές γραμμές αισιόδοξες, αν και μεταγενέστερα γεγονότα επρόκειτο να οδηγήσουν στη διάψευση της υπόθεσης αυτής. Ειδικότερα, το πρόγραμμα το οποίο καταρτίστηκε τον Οκτώβριο του 1992 προέβλεπε ανάκαμψη εντός μικρού χρονικού διαστήματος και βασιζόταν στην υπόθεση ότι κατά το 1993 η επιβατική κίνηση επρόκειτο να αυξηθεί κατά 6,1%, τα έσοδα ανά μονάδα θα σταθεροποιούνταν και το έλλειμμα θα διαμορφωνόταν στο 1,6 δισεκατομμύριο γαλλικά φράγκα (FF). Η CDC-P αποφάσισε να επενδύσει στην Air France συνκτιμώντας τις θετικές αυτές προοπτικές, καθώς και τα επιτόκια των δύο συγκεκριμένων ομολογιακών δανείων, τα οποία ήταν ανάλογα με τα επιτόκια που ίσχυαν στην αγορά. Εν συνεχεία, οι προαναφερθείσες προβλέψεις δεν επιβεβαιώθηκαν από τη μετέπειτα εξέλιξη των γεγονότων, διότι η οικονομική κρίση του κλάδου πολιτικής αεροπορίας επιδεινώθηκε το πρώτο εξάμηνο του 1993, και η εγχώρια αγορά της Γαλλίας επλήγη από ύφεση που εντοπιζόταν στη χώρα αυτή (το πρώτο εξάμηνο του 1993 ο όγκος των πωλήσεων υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς στην εγχώρια αγορά της Γαλλίας μειώθηκε κατά 7,7% σε σύγκριση με το αντίστοιχο διάστημα του 1992· στην εγχώρια αγορά της Βρετανίας και της Γερμανίας σημειώθηκε αύξηση σε ποσοστό μεγαλύτερο του 6,3% και 5,3% αντιστοίχως). Η επιβάρυνση αυτή επηρέασε αρνητικά τις επιδόσεις της Air France. Πέραν των προεκτεθέντων λόγων βραχυπρόθεσμου χαρακτήρα, η CDC-P αποφάσισε να επενδύσει στην Air France επειδή οι μακροπρόθεσμες προοπτικές ανάπτυξης του κλάδου αεροπορικών μεταφορών ήταν αρκετά καλές. Η CDC-P έλαβε υπόψη τις δυνατότητες της Air France (σύγχρονος στόλος, προσωπικό υψηλής κατάρτισης, παγκόσμιες αγορές κ.λπ.) και κατά τούτο συμπεριφέρθηκε ως ένας ορθολογικός πράττων επενδυτής. Κατά το χρόνο λήψης της κρίσιμης απόφασης, η CDC-P δεν ήταν σε θέση να προβλέψει τη συρρίκνωση της δραστηριότητας της Air France κατά το 1993.
- δ) το παραπάνω σκεπτικό επιβεβαιώθηκε με τη συμμετοχή στην επίμαχη πράξη αλλοδαπών επενδυτών του ιδιωτικού τομέα, οι οποίοι επιθυμούσαν να επενδύσουν σε ομολογίες μετατρέψιμες σε μετοχές (obligations remboursables en actions, στο εξής «ORA») αξίας 26 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων. Το αίτημά τους δεν ήταν δυνατό να ικανοποιηθεί πλήρως (στους επενδυτές του ιδιωτικού τομέα επετράπη η αγορά ORA αξίας 1,7 εκατομμυρίου γαλλικών φράγκων, διότι αυτό θα συνεπάγετο τη μερική ιδιωτικοποίηση της Air France διά της εφαρμογής ειδικής διαδικασίας⁽¹⁾). Η παρουσία των επενδυτών του ιδιωτικού τομέα αποτελεί απόδειξη για το γεγονός ότι οι όροι των ομολογιακών δανείων ήταν ελκυστικοί και ανταποκρίνονταν στους ισχύοντες στην αγορά.
- ε) η επένδυση συνδεόταν με το πρόγραμμα αναδιάρθρωσης που καταρτίστηκε τον Οκτώβριο του 1992 με τον τίτλο «Plan de retour à l'équilibre» (στο εξής «PRE1»). Η Επιτροπή δεν έχει τη δυνατότητα να καταλήξει στο συμπέρασμα, με βάση την περαιτέρω επιδείνωση των αποτελεσμάτων της Air France το 1993, ότι το πρόγραμμα ήταν ανεπαρκές για την υπέρβαση της κρίσης που αντιμετώπιζε η εταιρεία. Επιπλέον, η επένδυση δεν ήταν δυνατό να εξαρτηθεί από την εφαρμογή ενός άλλου προγράμματος (του «PRE2»), το οποίο επρόκειτο να προταθεί από την Air France το Μάιο/Ιούνιο του 1993 (δηλαδή μετά την προεγγραφή στα ομολογιακά δάνεια), με σκοπό την ενίσχυση του προγράμματος PRE1.
- στ) η επένδυση είχε ως μοναδικό στόχο να συντελέσει στην αναδιάρθρωση της Air France. Η επίμαχη χρηματοδοτική εισφορά δεν είναι δυνατό να έχει επηρεάσει τον ανταγωνισμό στις κοινοτικές γραμμές, δεδομένου ότι κατά το 1993 η Air France απώλεσε μερίδια αγοράς στις διεθνείς κοινοτικές γραμμές (η αεροπορική κίνηση της Air France μεταξύ των αερολιμένων των Παρισίων και των υπολοίπων κοινοτικών χωρών συρρικνώθηκε από το 36,7% στο 35,6%, δηλαδή κατά 1,1% τους δέκα πρώτους μήνες του 1993 σε σύγκριση με το αντίστοιχο διάστημα του 1992). Σε ό,τι αφορά εσωτερικές γραμμές της Γαλλίας, η θέση της Air France δεν έχει ιδιαίτερη σημασία. Η Air France εκτελεί δρομολόγια στις γραμμές μεταξύ του αερολιμένα Charles de Gaulle των Παρισίων προς τη Νίκαια, καθώς και μεταξύ Παρισίων και Υπερπόντιων Διαμερισμάτων. Η Air Inter, δηλαδή ο γαλλικός αερομεταφορέας που εκτελεί δρομολόγια στις κυριότερες εσωτερικές γραμμές της Γαλλίας, δεν έλαβε καμία χρηματοδοτική συνεισφορά από την Air France και θα πρέπει να θεωρείται εταιρεία ανεξάρτητη της Air France.

(1) Έκδοση διατάγματος, μετά από γνωμοδότηση της Commission d'évaluation des entreprises publiques.

ζ) τα ζητήματα τα σχετικά με την πρόσβαση στην εγχώρια αγορά της Γαλλίας, τα οποία η Επιτροπή έθεσε κατά την κίνηση της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2, δεν συνδέονται άμεσα με την παρούσα υπόθεση και θα πρέπει να αντιμετωπιστούν ξεχωριστά.

III

Το Ηνωμένο Βασίλειο, η Δανία, οι Κάτω Χώρες και ένας αριθμός ανταγωνιστών της Air France, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται η British Airways, η British Midland και η TAT, υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους επί της υπόθεσης. Όλες οι παρατηρήσεις διαβιβάστηκαν με τον προσήκοντα τρόπο από την Επιτροπή στις γαλλικές αρχές.

Οι τρίτοι ενδιαφερόμενοι συμφώνησαν σε γενικές γραμμές με τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε η Επιτροπή, ότι δηλαδή η επίμαχη πράξη έχει χαρακτήρα ενίσχυσης και ότι έχει ως συνέπεια τη νόθευση του ανταγωνισμού και των συναλλαγών. Ορισμένοι από τους ανταγωνιστές της Air France υπογράμμισαν ότι η ενίσχυση είναι ασυμπίδαστη με την κοινή αγορά και δεν θα έπρεπε να επιτραπεί. Οι αρνητικές συνέπειες της ενίσχυσης για τον ανταγωνισμό και για τις συναλλαγές πρόκειται, όπως ισχυρίζονται, να οξυνθούν εξαιτίας μιας σειράς μέτρων που η γαλλική κυβέρνηση εθέσπισε, προκειμένου η Air France να διατηρήσει τη δεσπόζουσα θέση της στην εγχώρια αγορά της Γαλλίας. Τα εν λόγω μέτρα θα έχουν ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της άσκησης δικαιωμάτων εκτέλεσης πτήσεων και της πρόσβασης στις εσωτερικές γραμμές της Γαλλίας, όπως επίσης την παροχή κάλυψης προς τον εθνικό αερομεταφορέα έναντι του ανταγωνισμού εκ μέρους αεροπορικών εταιρειών που δεν ανήκουν στον όμιλο της Air France.

IV

Στις 24 Μαρτίου 1993, μετά από πρόταση του διοικητικού συμβουλίου, η οποία υπεβλήθη στις 17 Φεβρουαρίου 1993, αποφασίστηκε σε έκτακτη συνέλευση των μετόχων της Air France η έκδοση 1 877 526 «ORA» και 483 456 τίτλων μειωμένης εξασφάλισης με προοδευτικό επιτόκιο συνοδευόμενων από πιστοποιητικό που παρέχει δικαίωμα ανάληψης μετοχών (titres subordonnés à intérêt progressif assortis de bons de souscription d'actions, στο εξής «TSIP-BSA»). Το συνολικό ύψος των δανείων ανερχόταν στο 1,5 δισεκατομμύριο γαλλικά φράγκα περίπου, ήτοι 749 996 536 γαλλικά φράγκα για τις ORA και 749 356 800 γαλλικά φράγκα για τους TSIP-BSA, αντιστοίχως. Η περίοδος προεγγραφής διήρκεσε από τις 2 μέχρι τις 28 Απριλίου 1993.

Η CDC-P έχει εγγυηθεί την προεγγραφή στο σύνολο των ομολογιών της έκδοσης.

Το μετοχικό κεφάλαιο της Air France ανήκει στο κράτος (99,329%), στην CDC-P (0,538%) και σε ορισμένους μικρομετόχους του ιδιωτικού τομέα (0,132%).

Η γαλλική κυβέρνηση, η οποία είναι και ο κύριος μέτοχος της Air France, αποφάσισε να μην συμμετάσχει σε καμία από τις δύο εκδόσεις. Τις ORA προσφέρθηκαν να αγοράσουν ορισμένοι από τους μετόχους του ιδιωτικού τομέα, ανάλογα με το ποσοστό συμμετοχής τους στο μετοχικό

κεφάλαιο της Air France, ενώ τις υπόλοιπες προσεφέρθη να αγοράσει η CDC-P (748 080 190 γαλλικών φράγκων). Το σύνολο σχεδόν των TSIP-BSA ανελήφθη από την CDC-P έναντι ποσού 749 335 100 γαλλικών φράγκων.

Τα χαρακτηριστικά των τίτλων είναι τα εξής:

α) ORA:

- μοναδιαία αξία: 399,46 γαλλικά φράγκα,
- διάρκεια: έξι έτη και οκτώ μήνες,
- το επιτόκιο αποτελείται από ένα σταθερό μέρος (4%), το οποίο είναι καταβλητέο την 1η Μαΐου κάθε έτους, αρχής γενομένης την 1η Μαΐου 1994, και από ένα μεταβλητό μέρος, το οποίο καθίσταται καταβλητέο για πρώτη φορά την 1η Μαΐου 1996. Το μεταβλητό μέρος το οποίο εξαρτάται από τις επιδόσεις της εταιρείας και υπολογίζεται με βάση τον λόγο μεταξύ των ακαθάριστων κερδών (Excédent Brut d'Exploitation) και του κύκλου εργασιών (Production). Το συνολικό προβλεπόμενο αναλογιστικό επιτόκιο, με βάση την υποθετική τιμή 15% για το μεικτό περιθώριο κέρδους κατά την περίοδο 1995-1999, είναι 6,5%, εντός σταθερών ορίων 5,5% και 7,5% ανά έτος.

Οι ORA εξοφλούνται υποχρεωτικά με μετοχές (μία μετοχή για μία ORA) το αργότερο μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2000. Οι κύριοι των ORA έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν την εξόφληση των ομολογιών τους με μετοχές οποτεδήποτε πριν από την ανωτέρω ημερομηνία.

Ο εσωτερικός συντελεστής απόδοσης της επένδυσης, σύμφωνα με τους υπολογισμούς της CDC, είναι 14%. Η CDC έχει λάβει υπόψη το επιτόκιο των ORA και την προβλεπόμενη αύξηση της αξίας των ομολογιών μετά την εξόφλησή τους με μετοχές. Μέχρι τα μέσα Ιανουαρίου, η CDC υπολόγισε για τις δικές της ανάγκες την τεκμαιρόμενη αξία που θα έχει η κοινή μετοχή της Air France την 1η Ιανουαρίου του 2000 (δηλαδή όταν οι ORA θα εξοφληθούν με μετοχές), λαμβάνοντας ως βάση τις μακροπρόθεσμες χρηματοοικονομικές προβολές που κατήρτισε η Air France.

β) TSIP-BSA:

- μοναδιαία αξία: 1 550 γαλλικά φράγκα.
- διάρκεια αόριστη.
- το επιτόκιο είναι σταθερό και αυξάνεται κατά την περίοδο 1993-1999 από 5,5% σε 89,5% (για την ίδια περίοδο το μέσο αναλογιστικό επιτόκιο είναι 7%). Το επιτόκιο καθίσταται μεταβλητό από 1ης Ιανουαρίου 2000. Το μεταβλητό επιτόκιο υπολογίζεται με βάση το μηνιαίο PIBOR (προσφερόμενο διαπραγματικό επιτόκιο Παρισίων) συν κάποιο κλιμακούμενο ποσοστό. Το ποσοστό αυτό είναι 1,15% για τον τόκο που θα καταστεί πληρωτέος την 1η Ιανουαρίου 2001, και αυξάνεται κατά 0,15% το χρόνο από το 2006 και μετά, μέχρι να φθάσει το 2,05%. Ο τόκος καθίσταται για πληρωτέος για πρώτη φορά την 1η Μαΐου 1993.

Κάθε BSA παρέχει στον κύριο του τίτλου το δικαίωμα να ζητήσει μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2000 να του διατεθούν τρεις κατά μέγιστο μετοχές της Air France στην τιμή των 517 γαλλικών φράγκων ανά μετοχή.

Η Air France δύναται να εξοφλήσει το σύνολο ή μέρος των TSIP-BSA την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους μετά τη 1η Ιανουαρίου 2000. Σε περίπτωση εκκαθαρίσεως και εκούσιας ή αναγκαστικής λύσης της εταιρείας, οι TSIP εξοφλούνται με την ικανοποίηση όλων των διασφαλισμένων και μη διασφαλισμένων πιστωτών, αλλά πριν από τις μετατρήσιμες σε μετοχές ομολογίες (αυτός είναι και ο λόγος που οι τίτλοι καλούνται «τίτλοι μειωμένης εξασφάλισης»).

Ο εσωτερικός συντελεστής απόδοσης της επένδυσης για την περίοδο 1993-1999, σύμφωνα με τους υπολογισμούς της CDC, είναι 11,5%. Η CDC έχει συνυπολογίσει τους τόκους που θα αποφέρουν οι TSIP-BSA κατά την ίδια περίοδο και την προβλεπόμενη αύξηση της αξίας των ομολογιών (την 1η Ιανουαρίου 2000), η οποία υπολογίζεται με βάση την προβλεπόμενη αξία της εταιρείας κατά τον ίδιο χρόνο.

V

Η Επιτροπή εξέτασε την οικονομική και χρηματοοικονομική κατάσταση της Air France στο πλαίσιο των δύο αποφάσεων της, εκείνης του Νοεμβρίου 1991 για την αύξηση κεφαλαίου της Air France και εκείνης του Ιουλίου 1992 για τις εκδόσεις των ORA και των τίτλων μειωμένης εξασφάλισης αόριστης διάρκειας (στο εξής: «TSD») (υποθέσεις αριθ. N653/91 και N291/91). Η συνολική χρηματοδοτική ενίσχυση που επιτεύχθηκε με τις ανωτέρω πράξεις ήταν 5,84 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα. Στις αποφάσεις της η Επιτροπή παραδεχόταν ότι η εταιρεία αντιμετώπιζε ορισμένα χρηματοοικονομικά προβλήματα. Η ικανότητα αυτοχρηματοδότησης επενδύσεων της Air France χειροτέρευσε σημαντικά κατά την περίοδο 1988-1991. Από συγκρίσεις με άλλες κοινοτικές αεροπορικές εταιρείες προέκυπτε σοβαρή επιδείνωση της συνολικής χρηματοοικονομικής διάρθρωσης της Air France. Η Επιτροπή απέδιδε την επιδείνωση αυτή στο γεγονός ότι η εταιρεία είχε επηρεασθεί αρνητικά από τις οικονομικές επιπτώσεις της κρίσης του Κόλπου και της εξαγοράς της UTA, καθώς και από τα αυξημένα χρηματοοικονομικά δάρη συνεπεία των αυξημένων δαπανών για νέα επενδυτικά σχέδια. Παρ' όλα αυτά, η Επιτροπή διατύπωσε την εκτίμηση ότι, παρά κάποια βραχυπρόθεσμα προβλήματα, οι μακροπρόθεσμες προοπτικές και η συνολική διάρθρωση της Air France ήταν καλές. Η αύξηση κεφαλαίου και η έκδοση των ORA και των TSDI θεωρήθηκαν συνεπώς συνήθεις χρηματοπιστωτικές πράξεις και όχι κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης.

Οι αποφάσεις της Επιτροπής στηρίχτηκαν επίσης στο γεγονός ότι οι γαλλικές αρχές είχαν εγκρίνει την 1η Αυγούστου 1991 ένα πλήρες έγγραφο (το «Contrat de plan»), το οποίο αφορούσε την εφαρμογή προγράμματος αναδιάρθρωσης (του «CAP' 93») και έθετε διάφορους οικονομικούς στόχους για την περίοδο 1991-1993. Στους στόχους αυτούς περιλαμβάνονταν, μεταξύ άλλων, οι ακόλουθες χρηματοοικονομικές δεσμεύσεις:

- χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση της Air France, οι ταμειακές ροές της οποίας θα έπρεπε να είναι αρκετές για τη χρηματοδότηση του 50% τουλάχιστον των επενδύσεων της εταιρείας, και κατ' επέκταση μείωση της ανάγκης περαιτέρω δανεισμού,
- βελτίωση του μεικτού περιθωρίου κέρδους της εταιρείας.

Για τους λόγους αυτούς η Επιτροπή συνεπέρανε και στις δύο υποθέσεις ότι, με βάση την «αρχή του επενδυτή σε

οικονομία αγοράς» (βλέπε κατωτέρω), δεν θα ήταν παράλογο να επνδύσει επενδυτής του ιδιωτικού τομέα στο κεφάλαιο της Air France.

Παρά το σχέδιο αναδιάρθρωσης CAP' 93 και τις χρηματοδοτικές εισφορές ύψους σχεδόν 6 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων τις οποίες δέχθηκε η Air France στα τέλη του 1991 και στις αρχές του 1992, η κατάστασή της εξακολούθησε να χειροτερεύει.

Η Air France (συμπεριλαμβανομένης της UTA) πέτυχε αύξηση της επιβατικής της κίνησης για το 1992 μόνο κατά 4,2% περίπου (έναντι 14% κατά μέσο όρο για το σύνολο των αεροπορικών εταιρειών της ΑΕΑ). Τα έσοδα του ομίλου στο σύνολό του μειώθηκαν κατά 1,2%, ενώ ο όμιλος υπέστη δραστική μείωση των ακαθάριστων αποτελεσμάτων εκμετάλλευσης (Excédent Brut d'Exploitation, EBE) της τάξης του 1,64 δισεκατομμυρίου γαλλικών φράγκων⁽¹⁾.

Οι στόχοι που έθεσε το πρόγραμμα CAP' 93 για τα ακαθάριστα αποτελέσματα εκμετάλλευσης του ομίλου (EBE) δεν ήταν δυνατό να πραγματοποιηθούν, δεδομένου ότι αυτά, αντί των 8,1 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων διαμορφώθηκαν το 1992 στα 3 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα.

Τα καθαρά αποτελέσματα εκμετάλλευσης, τα οποία ο όμιλος Air France είχε καταφέρει να διατηρήσει θετικά κατά το προηγούμενο έτος, υπήρξαν λίαν αρνητικά το 1992 (μείον 1,5 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα). Τα τρέχοντα καθαρά αποτελέσματα, τα οποία σύμφωνα με το πρόγραμμα έπρεπε να καταστούν θετικά το 1992, υπήρξαν σε μεγάλο βαθμό αρνητικά (μείον 3,6 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα). Πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη η αυξανόμενη χρηματοοικονομική επιβάρυνση (2,1 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα το 1992) και το αρνητικό επίπεδο στο οποίο διαμορφώθηκαν οι έκτακτες δαπάνες και τα έσοδα (μείον 699,8 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα). Τα έκτακτα αποτελέσματα ευνοήθηκαν τα δύο προηγούμενα χρόνια, ιδίως από ορισμένες πωλήσεις ακινήτων.

Όλοι οι ανωτέρω παράγοντες οδήγησαν την Air France κατά το 1992 στο τρίτο κατά σειρά αρνητικό καθαρό αποτέλεσμα, το οποίο υπήρξε σαφώς το μεγαλύτερο (μείον 3,2 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα).

Οι δείκτες αποδοτικότητας της Air France αντανακλούν τα αρνητικά αποτελέσματα του 1992, από τα οποία προκύπτει ότι η Air France βρισκόταν σε χειρότερη θέση από άλλες μεγάλες ευρωπαϊκές αεροπορικές εταιρείες (οι οποίες επλήγησαν ομοίως από την οικονομική ύφεση).

Το έτος 1993 δεν ξεκίνησε καλύτερα για την Air France. Τους πρώτους τέσσερις μήνες του έτους αυτού η επιβατική κίνηση της Air France συρρικνώθηκε κατά 2,7%, κυρίως λόγω της ασθενούς εγχώριας ζήτησης. Η εξέλιξη αυτή έρχεται σε εμφανή αντίθεση με τα αποτελέσματα των εταιρειών της ΑΕΑ, από τα οποία προκύπτει για το πρώτο τρίμηνο αύξηση κατά 9% της κίνησης στο εσωτερικό της Κοινότητας.

⁽¹⁾ Το σύνολο των οικονομικών στοιχείων που αφορούν τον όμιλο Air France προέρχονται από την ετήσια έκθεση για το 1992. Τα εν λόγω στοιχεία διαφέρουν ελαφρώς από τα αναφερόμενα στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2, τα οποία ήταν προσωρινά στοιχεία που είχαν διαθέσει οι γαλλικές αρχές.

Λόγω των ζημιών του 1992, η χρηματοοικονομική κατάσταση της Air France επιδεινώθηκε σοβαρά. Μέχρι το τέλος του 1992 ο ισολογισμός του ομίλου εμφάνιζε προσωρινή μεταστροφή προς όφελος των βραχυπρόθεσμων χρεών· η κατάσταση αυτή διορθώθηκε με την έκδοση δύο μακροπρόθεσμων ομολογιακών δανείων τον Μάρτιο και τον Ιούνιο του 1993, συνολικού ύψους 3 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, καθώς επίσης με τις υπό εξέταση εκδόσεις των ORA και των TSIP-BSA.

Σοβαρότερο είναι το γεγονός ότι οι χρηματοοικονομικοί στόχοι που έθεσε το πρόγραμμα CAP' 93 δεν ήταν δυνατό να πραγματοποιηθούν. Ο λόγος χρέος/μετοχικό κεφάλαιο, ο οποίος έπρεπε να έχει διατηρηθεί στα επίπεδα του 1990 (1,2 για το μακροπρόθεσμο χρέος) παρουσίασε συνεχή επιδείνωση. Οι ταμειακές ροές σημείωσαν απότομη πτώση το 1992. Οι στόχοι του προγράμματος CAP' 93 για την ικανότητα αυτοχρηματοδότησης («capacité d'autofinancement», δηλαδή ταμειακές ροές συν πωλήσεις στοιχείων του ενεργητικού) ήταν αδύνατο να επιτευχθούν.

Ο όμιλος απείχε πολύ από την πραγματοποίηση του στόχου που έθετε το πρόγραμμα CAP' 93 για τη χρηματοδότηση του 50 % των επενδύσεών του με τις ταμειακές ροές.

Τους πρώτους μήνες του 1993, η παραγωγικότητα της Air France εξακολουθούσε να εμφανίζεται σχετικά χαμηλή. Η Air France απασχολούσε σχετικά μεγάλο αριθμό εργαζόμενων ανά αεροσκάφος και μετέφερε λιγότερους επιβάτες ανά εργαζόμενο σε σύγκριση με τους κυριότερους ανταγωνιστές της. Αξίζει να επισημανθεί επίσης ότι οι δελτιώσεις της παραγωγικότητας, μετρούμενης σε προσφερόμενες θέσεις/χιλιόμετρο (Available Seat Kilometers-ASK) ή σε εισπραχθέντα επιβατοχιλιόμετρα (Revenue-Passenger Kilometers-RPK) ανά εργαζόμενο, παρουσίαζαν υστέρηση έναντι των δελτιώσεων που είχαν πετύχει οι σημαντικότεροι ανταγωνιστές της.

Συμπερασματικά, τα προεκτεθέντα στοιχεία στο σύνολό τους αποδεικνύουν ότι η κατάσταση της Air France, την οποία η Επιτροπή εξέτασε στις δύο αποφάσεις της του Νοεμβρίου 1991 και του Ιουλίου 1992, είχε έκτοτε επιδεινωθεί.

VI

Οι προφανείς δυσκολίες που συνάντησε το 1992 η Air France κατά την επιδίωξη των στόχων που έθετε γι' αυτήν το πρόγραμμα CAP' 93 ανάγκασαν την εταιρεία να αναθεωρήσει σε μεγάλο βαθμό το πρόγραμμα της. Το φθινόπωρο του 1992 υπεβλήθη στην κυβέρνηση ένα νέο πρόγραμμα (το PRE1), το οποίο προέβλεπε εξοικονόμηση δαπανών ή αύξηση εσόδων ύψους 1,37 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων για το 1993 και 3 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων για το 1994 (βλέπε κατωτέρω).

VII

Το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης και το άρθρο 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον EOX ορίζουν ότι ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά και με τη συμφωνία, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις

συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και των συμβαλλομένων μερών.

Στην παρούσα υπόθεση, η Air France έλαβε από την CDC 1,5 δισεκατομμύριο γαλλικά φράγκα προς ενίσχυση των ιδίων κεφαλαίων της. Κατά το χρόνο έκδοσης των σχετικών δανείων, η γαλλική κυβέρνηση παραιτήθηκε από το δικαίωμά της να συμμετάσχει στην έκδοση υπέρ των υπολοίπων μετόχων, οι οποίοι είχαν δικαίωμα συμμετοχής στο σύνολο κάθε έκδοσης αναλόγως της συμμετοχής τους στο μετοχικό κεφάλαιο της Air France. Η CDC-P συμμετέχει στο 99,7 % της έκδοσης ORA έναντι ποσού 748 080 190 γαλλικών φράγκων (1 873 010 ORA επί συνόλου 1 877 526) και στο 99,9 % της έκδοσης TSIP-BSA έναντι ποσού 749 335 100 γαλλικών φράγκων (483 442 TSIP-BSA επί συνόλου 483 456).

Η γαλλική κυβέρνηση έχει διευκρινίσει ότι οι ανήκοντες στον ιδιωτικό τομέα μικρομέτοχοι της Air France ζήτησαν να συμμετάσχουν στις εκδόσεις σε ποσοστό που υπερέβαινε το ποσοστό της τρέχουσας συμμετοχής τους στο μετοχικό κεφάλαιο της Air France. Εντούτοις, τα αιτήματά τους δεν ικανοποιήθηκαν, διότι χωρίς ειδική νομοθετική εξουσιοδότηση δεν θα ήταν δυνατό να πραγματοποιηθεί μερική ιδιωτικοποίηση της Air France. Αυτό σημαίνει ότι θα ήταν αδύνατο να επιτραπεί στους ανήκοντες στον ιδιωτικό τομέα μετόχους της Air France να συμμετάσχουν στις εκδόσεις σε ποσοστό που να υπερβαίνει το ποσοστό της τρέχουσας συμμετοχής τους στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας.

1. Η Επιτροπή έχει εξετάσει κατά πόσον η εισφορά στο κεφάλαιο της Air France έχει παρασχεθεί από το γαλλικό κράτος ή με κρατικούς πόρους.

Για το θέμα αυτό είναι σκόπιμο να υπενθυμισθεί ότι το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι «η απαγόρευση την οποία περιέχει το άρθρο 92 αφορά το σύνολο των κρατικών ενισχύσεων ή των ενισχύσεων που χορηγούνται με κρατικούς πόρους, χωρίς να συντρέχει λόγος διακρίσεως μεταξύ ενισχύσεως που χορηγείται απευθείας από το κράτος ή από δημόσιους ή ιδιωτικούς οργανισμούς που το τελευταίο ιδρύει ή ορίζει ως υπεύθυνους για την διαχείριση της ενίσχυσης»⁽¹⁾. Επιπλέον, στην υπόθεση Van der Kooy το Δικαστήριο, εξετάζοντας κατά πόσον η προτιμησιακή τιμή που εφάρμοζε εταιρεία περιορισμένης ευθύνης στις Κάτω Χώρες «Gasunie» ήταν αποτέλεσμα ενεργειών του ολλανδικού δημόσιου, απεφάνθη ότι «... οι μετοχές της Gasunie έχουν κατανεμηθεί κατά τέτοιο τρόπο, ώστε το ολλανδικό δημόσιο να κατέχει άμεσα ή έμμεσα το 50 % των μετοχών και να διορίζει το ήμισυ των μελών του διοικητικού συμβουλίου, του οργάνου του αρμόδιου, μεταξύ άλλων, για τον καθορισμό των τιμών...» και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι «από τα στοιχεία αυτά, θεωρούμενα στο σύνολό τους, καταδεικνύεται ότι, όσον αφορά τον καθορισμό των τιμών του αερίου, η Gasunie ουδόλως διαθέτει πλήρη αυτονομία, αλλά ενεργεί υπό τον έλεγχο και τις οδηγίες των δημοσίων αρχών. Κατά συνέπεια, αποδεικνύεται ότι η Gasunie δεν μπορούσε να ορίσει την τιμή αυτή χωρίς να λάβει υπόψη τις απαιτήσεις των δημόσιων αρχών»⁽²⁾.

(1) Δικαστήριο, Επιτροπή κατά της Γαλλίας, υπόθεση 290/83, 1985 Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου, σ. 439, παράγραφος 14, σ. 449.

(2) Δικαστήριο, Van der Kooy και λοιποί κατά Επιτροπής, συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 67, 68 και 70/85, 1988, Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου, σ. 219, παράγραφοι 36 και 37, σ. 272.

Η Caisse είναι γαλλικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (établissement public), το οποίο ιδρύθηκε διά νόμου στις 18 Απριλίου 1816 και του οποίου οι διοικητές και τα διευθυντικά στελέχη διορίζονται με διάταγμα μετά από πρόταση του υπουργού των Οικονομικών. Στην Caisse ανήκει το 100 % των μετοχών της CDC-P, αυτή διορίζει το σύνολο των διοικητών της CDC-P και είναι σε θέση να καθορίζει την επενδυτική πολιτική της θυγατρικής εταιρείας μέσω των δικαιωμάτων ψήφου που διαθέτει σε αυτήν· επιπλέον, η Caisse μπορεί να παρέχει κεφάλαια για τις χρηματοοικονομικές πράξεις της CDC-P. Η CDC-P (στην οποία έχει τοποθετηθεί από τον Δεκέμβριο του 1991 το σύνολο των μετοχών που είχε στην κατοχή της η Caisse) είναι το όργανο που χρησιμοποιείται για την απόκτηση συμμετοχών σε τρίτες εταιρείες. Πέραν αυτού, όπως επισημαίνουν οι γαλλικές αρχές, η CDC-P επελέγη για τον σκοπό αυτό διότι είναι δημόσιος φορέας ανήκων στο κράτος· συνεπώς, η αύξηση κεφαλαίου της Air France μέσω της CDC-P δεν αποτελούσε παραβίαση της γαλλικής νομοθεσίας περί ιδιωτικοποιήσεων.

Εκτός από το προεκτεθέν νομικό σκεπτικό, το γαλλικό Δημόσιο λογοδοτεί στη Γερουσία για τον έλεγχο που ασκεί επί της επενδυτικής δραστηριότητας της Caisse και των θυγατρικών της (1).

Παρόλο που η Επιτροπή δέχεται ότι η CDC-P είναι εταιρεία περιορισμένης ευθύνης κατά το γαλλικό δίκαιο, της οποίας ο εταιρικός σκοπός συνίσταται κυρίως στη διαχείριση ενός επενδυτικού κεφαλαίου, εντούτοις συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις προκειμένου η χορήγηση της επίμαχης ενίσχυσης να συσχετισθεί με την πρόθεση του Δημοσίου. Τα στοιχεία που παρατίθενται παραπάνω παρέχουν σημαντικές αποδείξεις για το ότι η CDC-P είναι νομικό πρόσωπο το οποίο δεν λειτουργεί ανεξάρτητα από την Caisse, η οποία με τη σειρά της υπόκειται στον έλεγχο των κρατικών αρχών της Γαλλίας. Επομένως, η επίμαχη εισφορά στο κεφάλαιο αποτελεί πράξη για την οποία η ευθύνη είναι δυνατό να αποδοθεί στο γαλλικό Δημόσιο, με βάση τη νομολογία του Δικαστηρίου επί του άρθρου 92 παράγραφος 1 (2).

2. Η Επιτροπή έλεγξε κατά πόσον η επίμαχη πράξη αποτελεί ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης και του άρθρου 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ.

Για να αποφανθεί κατά πόσον πρόκειται για κρατική ενίσχυση, η Επιτροπή βασίζει την εκτίμηση της στην αρχή που είναι γνωστή ως «αρχή του επενδυτή σε οικονομία αγοράς». Σύμφωνα με την εν λόγω αρχή, δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση η συνεισφορά νέων κεφαλαίων υπό προϋποθέσεις που θα ήταν παραδεκτές για

έναν ιδιώτη επενδυτή ο οποίος ενεργεί υπό κανονικές συνθήκες οικονομίας αγοράς (3).

Η συνθήκη της Ρώμης και η συμφωνία για τον ΕΟΧ καθιερώνουν την αρχή της ουδετερότητας έναντι του καθεστώτος ιδιοκτησίας που ισχύει στα κράτη μέλη (άρθρο 222 της συνθήκης και άρθρο 125 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ) και την αρχή της ισότητας μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών επιχειρήσεων. Συνεπεία των ανωτέρω αρχών, οι πράξεις της Επιτροπής δεν επιτρέπεται να θίγουν, ούτε να ευνοούν δημόσιους φορείς οι οποίοι συνεισφέρουν κεφάλαια σε επιχειρήσεις. Εντούτοις, η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να διερευνά τις περιπτώσεις χρηματοδοτικής ενίσχυσης εταιρειών, για να εμποδίσει τα κράτη μέλη να παραβιάζουν τους περί κρατικών ενισχύσεων κανόνες της συνθήκης. Κατά κανόνα, η Επιτροπή υιοθετεί την άποψη ότι η εισφορά στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης με κρατικούς πόρους δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση, εφόσον υπάρχει ένας αριθμός μειωηφούντων μετόχων του ιδιωτικού τομέα, οι οποίοι συμμετέχουν στη συναλλαγή σε ποσοστό ανάλογο της συμμετοχής τους στο μετοχικό κεφάλαιο. Η συμμετοχή του προερχόμενου από τον ιδιωτικό τομέα επενδυτή στο μετοχικό κεφάλαιο πρέπει, όμως, να έχει ουσιαστική οικονομική σημασία (4). Στην παρούσα υπόθεση, ορισμένοι μέτοχοι από τον ιδιωτικό τομέα (έναν αριθμό εργαζομένων της Air France, όπως επίσης η Bank of New York/London, η Bankers Trust INT. PLC και η Granite Capital LP) ενδιαφέρθηκαν να αγοράσουν ORA· το ίδιο ισχύει, αν και σε μικρότερο βαθμό, για τους TSIP (για τους οποίους όμως δεν εκδήλωσε ενδιαφέρον καμία τράπεζα).

Εντούτοις, στους ανήκοντες στον ιδιωτικό τομέα μετόχους της Air France ανήκει μόνο το 0,132 % του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας, ενώ η αναλογία της συμμετοχής τους στην έκδοση των ORA και των TSIP είναι αμελητέα (4 516 ORA επί συνόλου 1 877 526 και 14 TSIP επί συνόλου 483 456). Συνεπώς, η συμμετοχή των επενδυτών από τον ιδιωτικό τομέα στην έκδοση των ORA και των TSIP-BSA δεν αίρει την πιθανότητα η υπό εξέταση εισφορά στο κεφάλαιο να αποτελεί κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης και του άρθρου 61 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ. Όσον αφορά τις ORA, η Επιτροπή δεν είναι δυνατόν να θεωρήσει ως καθοριστικής σημασίας το γεγονός ότι, όπως υποστηρίζουν οι γαλλικές αρχές, δεν έγινε πλήρως δεκτό, για νομικούς λόγους, το αίτημα που διατύπωσαν ορισμένοι σημαντικοί αλλοδαποί επενδυτές του ιδιωτικού τομέα (στις τρεις τράπεζες επετράπη η απόκτηση ORA αξίας μόνο 1,7 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, ενώ οι αιτήσεις τους αφορούν ORA αξίας 25,9 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων· η αίτηση της Bank of New York/London αφορούσε ORA αξίας 9,9 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, της Bankers Trust 7,9 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων και της Granite Capital 7,9 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων). Ο αριθμός των ORA των οποίων θέλησαν να αποκτήσουν οι τρεις τράπεζες (65 025 τεμάχια) αντιπροσωπεύει μικρό ποσοστό (3,3 %) του συνολικού αριθμού ORA για τον οποίον εκδήλωσαν

(1) Ενημερωτική έκθεση για την Caisse, την οποία υπέβαλε ο γερουσιαστής Roger Chénouet εξ ονόματος της «Commission des Finances, du contrôle budgétaire et des comptes économiques de la Nation» προς την γαλλική Γερουσία και η οποία επισυνάπτεται στα πρακτικά της συνεδρίασης της 9ης Ιουνίου 1992, σ. 180.

(2) Βλέπε υπόθεση 78/76 του Δικαστηρίου, Steinike and Weinlig κατά της Γερμανίας, 1977, Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου, σ. 613, παράγραφος 21, σ. 595, Επιτροπή κατά της Γαλλίας, ό.π., 1985, Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου, σ. 439, παράγραφος 12, σ. 448, Van der Kooy, ό.π., 1988, Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου, σ. 263, παράγραφος 35-37, σ. 272.

(3) Βλέπε την «Ανακοίνωση της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη όσον αφορά τη συμμετοχή του δημοσίου στο κεφάλαιο των επιχειρήσεων» της 17ης Σεπτεμβρίου 1984, Δελτίο ΕΚ αριθ. 9-1984 — Δικαστήριο, συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 296 και 318/82, Κάτω Χώρες και Leeuwarder Papierwarenfabriek BV κατά Επιτροπής, 1985, Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου, σ. 809, παράγραφος 17, σ. 823.

(4) Βλέπε την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 στις εισφορές στο κεφάλαιο με κρατικούς πόρους, Δελτίο ΕΚ 9-1984.

ενδιαφέρον όλοι οι επενδυτές μαζί (1 942 760 τεμάχια). Μία επενδυτική τράπεζα είναι δυνατόν, προκειμένου να διαφοροποιήσει το χαρτοφυλάκιό της, να αποφασίσει την πραγματοποίηση ορισμένων επενδύσεων υψηλού κινδύνου. Τα ποσά των 9,9 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων και των 7,9 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων δεν αντιπροσωπεύουν σημαντική δαπάνη, αν ληφθεί υπόψη το μέγεθος του συνολικού επενδυτικού χαρτοφυλακίου μιας τράπεζας, και κατ' επέκταση, δεν ισοδυναμούν με την ανάληψη σοβαρού κινδύνου. Ο κίνδυνος τον οποίον αναλαμβάνουν οι προερχόμενοι από τον ιδιωτικό τομέα επενδυτές είναι, συνολικά, πολύ περιορισμένος, δεδομένου του μικρού μεγέθους της επένδυσής τους στην Air France· ακόμη, η σχετικά μικρή επένδυση την οποία πραγματοποίησαν οι αλλοδαποί επενδυτές δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ως άξιο λόγου αποδεικτικό στοιχείο, ικανό να αποκλείσει την πιθανότητα να πρόκειται για κρατική ενίσχυση.

Η αγορά ORA εκ μέρους της CDC-P είναι δυνατό να συγκριθεί με επένδυση σε μετοχές, η οποία αποσκοπεί στην ενίσχυση των ιδίων κεφαλαίων της Air France. Οι ORA είναι ομολογίες υποχρεωτικά μετατρέψιμες σε μετοχές, και η έκδοσή τους, από χρηματοοικονομική άποψη, αποτελεί αύξηση κεφαλαίου υπό αναστολή. Στην περίπτωση των ORA, η απόδοση της επένδυσης εξαρτάται, όπως αναλύεται ανωτέρω, από τις οικονομικές επιδόσεις της εταιρείας και από την αξία των μετοχών της κατά τον χρόνο μετατροπής. Ανάλογο σκεπτικό ισχύει για τους TSIP-BSA. Οι TSIP-BSA δεν είναι υποχρεωτικά μετατρέψιμοι σε μετοχές, αλλά κάθε BSA παρέχει στον κύριο του τίτλου το δικαίωμα απόκτησης μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2000 τριών μετοχών της Air France στην προκαθορισμένη τιμή των 517 γαλλικών φράγκων ανά μετοχή. Επιπλέον, ο κύριος του τίτλου έχει τη δυνατότητα να μην ασκήσει το δικαίωμα απόκτησης μετοχών, αλλά να αποφασίσει ενδεχομένως να εξακολουθήσει να εισπράττει τόκους και μετά την 1η Ιανουαρίου 2000, μέχρις ότου η εταιρεία θηλήσει να εξοφλήσει τους τίτλους. Ένα μειονέκτημα των TSIP-BSA είναι ότι σε περίπτωση λύσης της εταιρείας οι κύριοι των TSIP-BSA ικανοποιούνται ύστερα από όλους τους πιστωτές. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον τέτοιοι τίτλοι δεν είναι πολύ συνηθισμένοι στις κεφαλαιαγορές. Το ανωτέρω σκεπτικό σχετικά με τον χαρακτήρα των υπό εξέταση ομολόγων επιβεβαιώνεται από το ενημερωτικό δελτίο με τον τίτλο «Emission de valeurs mobilières composées», που εκδόθηκε από την Air France τον Απρίλιο του 1993, δηλαδή κατά το χρόνο έκδοσης των ομολόγων, και το οποίο εξηγούσε ότι σκοπός των δύο εκδόσεων ήταν η μακροπρόθεσμη ενίσχυση των κεφαλαίων της εταιρείας.

Κατά την εφαρμογή της αρχής του επενδυτή σε οικονομία αγοράς, η Επιτροπή οφείλει να προσδιορίσει το χρόνο χορήγησης της ενίσχυσης (εν προκειμένω, τον χρόνο λήψης από την CDC-P της οριστικής απόφασης να επενδύσει στο κεφάλαιο της Air France). Ο χρόνος λήψης της απόφασης έχει σημασία στο πλαίσιο εξέτασης του κατά πόσον η CDC-P, επί τη βάση αντικειμενικών στοιχείων, μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι η επένδυσή της θα είχε ικανοποιητική απόδοση. Σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, η CDC-P έλαβε την απόφαση να επενδύσει στην Air France στα τέλη του 1992. Υποστηρίζεται ότι η CDC-P πήρε την απόφαση αυτή αφού έλαβε υπόψη το πρόγραμμα «Plan de retour à l'équilibre» και σε χρονική στιγμή κατά την οποία δεν περίμενε κανείς την απότομη πτώση που υπέστη η επιβατική κίνηση της Air France το 1993.

Με βάση τα στοιχεία που έχουν προσκομίσει οι γαλλικές αρχές, το διοικητικό συμβούλιο της Air France καθόρισε μετά από διαπραγματεύσεις με την CDC-P τα χαρακτηριστικά των ομολόγων και υπέβαλε πρόταση στους μετόχους να εγκρίνουν την έκδοση στις 17 Φεβρουαρίου 1993. Στην συνέχεια, και συγκεκριμένα στις 24 Μαρτίου 1993, οι μέτοχοι τάχθηκαν σε έκτακτη συνέλευσή τους υπέρ της έκδοσης των ομολόγων και ενέκριναν τις οριστικές λεπτομέρειες της εν λόγω πράξης. Με βάση τη συνήθη επιχειρηματική πρακτική, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η επενδυτική απόφαση της CDC-P ελήφθη κατά τον χρόνο της προεγγραφής για την αγορά των ομολόγων (δηλαδή τον Απρίλιο του 1993). Οι γαλλικές αρχές δεν έχουν αποδείξει ότι η CDC-P ήταν νομικά υποχρεωμένη να ζητήσει να συμμετάσχει στην έκδοση πριν από την ανωτέρω ημερομηνία. Εφόσον δεν υπήρξε κάποια νομικά δεσμευτική πράξη, οποιαδήποτε εκδήλωση ενδιαφέροντος εκ μέρους της CDC-P, πριν από την ημερομηνία της προεγγραφής, πρέπει να θεωρηθεί ως μια απλή δήλωση προθέσεως. Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η CDC-P έλαβε την επενδυτική απόφαση πριν από τον Απρίλιο του 1993 και ότι η απόφαση αυτή δεν ήταν δυνατόν να ανακληθεί, ως κρίσιμη ημερομηνία πρέπει να ορισθεί η 17 Φεβρουαρίου 1993 το νωρίτερο (δηλαδή η ημερομηνία υποβολής από το διοικητικό συμβούλιο της πρότασης για την έκδοση των ομολογιακών δανειών). Προ της ανωτέρω ημερομηνίας, οι οριστικές λεπτομέρειες των εκδόσεων δεν είχαν αποφασισθεί ακόμη και επομένως, η CDC-P δεν έχει στη διάθεσή της επαρκή στοιχεία, προκειμένου να λάβει τελικές αποφάσεις ή να αναλάβει οποιαδήποτε δέσμευση.

Στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2, η Επιτροπή εξέτασε διεξοδικά τα χαρακτηριστικά των δύο εκδόσεων, προκειμένου να κρίνει κατά πόσον ανταποκρίνονται σε αυτά που ίσχυαν στην αγορά. Οι αποδόσεις των δύο ειδών χρεωγράφων εξαρτώνται απολύτως από τις εταιρείες. Πριν από τη μετατροπή τους, για τις ORA έχει μεγάλη σημασία η κερδοφορία της Air France, δεδομένου ότι το επιτόκιο κυμαίνεται ανάλογα με τα περιθώρια ταμειακών ροών που σημειώνει η εταιρεία (τα αναλογικά επιτόκια κυμαίνονται από 5,5% μέχρι 7,42%). Οι τόκοι (4%) καταβάλλονται για πρώτη φορά την 1η Μαΐου 1994. Μετά τη μετατροπή τους, οι ORA αποτελούν πλέον μετοχές, και η απόδοσή τους εξαρτάται αποκλειστικά από τα κέρδη. Τα επιτόκια που ισχύουν για τους TSIP-BSA δεν συναρτώνται απευθείας με τα κέρδη, αλλά σε περίπτωση που η Air France παρουσιάσει σε οποιοδήποτε έτος ενοποιημένη ζημία μεγαλύτερη από το 30% των ιδίων κεφαλαίων, τότε η καταβολή των τόκων που οφείλονται για το συγκεκριμένο έτος είναι δυνατόν να ανασταλεί. Επιπλέον, σε περίπτωση εκκαθάρισης ή λύσης, οι κάτοχοι των TSIP-BSA προστατεύονται σε πολύ μικρό βαθμό, δεδομένου ότι οι συγκεκριμένοι τίτλοι εξοφλούνται μετά την ικανοποίηση των λοιπών πιστωτών. Η Επιτροπή έχει δηλώσει ότι συντρέχει περίπτωση κρατικής ενίσχυσης «όταν η οικονομική κατάσταση της επιχείρησης και κυρίως η διάρθρωση και το μέγεθος του χρέους της είναι τέτοια, που να μην φαίνεται δικαιολογημένο να προεξοφληθεί η κανονική απόδοση (σε μερίσματα ή σε αξία) των επενδεδυμένων κεφαλαίων σε εύλογη προθεσμία»⁽¹⁾.

(1) Ανακοίνωση της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη όσον αφορά τη συμμετοχή του Δημοσίου στο κεφάλαιο των επιχειρήσεων, Δελτίο ΕΚ 9/1984.

Στην παρούσα υπόθεση, η Επιτροπή υιοθετεί την άποψη ότι όταν ελήφθη η επενδυτική απόφαση (δηλαδή το ενωρίτερο στις 17 Φεβρουαρίου 1993), η CDC-P γνώριζε (ή τουλάχιστον όφειλε να γνωρίζει) την έντονη επιδείνωση της χρηματοοικονομικής διάρθρωσης της Air France. Είναι βέβαιο ότι η CDC-P γνώριζε την αύξηση που είχαν σημειώσει οι ζημίες της εταιρείας το 1992 (3,2 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα το 1992, μετά από 685 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα το 1991 και 717 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα το 1990), παρ' όλη την έγκριση του προγράμματος αναδιάρθρωσης CAP' 93. Η CDC-P έπρεπε να διακατέχεται από σοβαρές ανησυχίες για την κρίσιμη κατάσταση του χρέους της εταιρείας, η αντιμετώπιση της οποίας προϋπέθετε αισθητή βελτίωση της αποδοτικότητας. Η ικανότητα της Air France να αποπληρώσει τα χρέη της χρησιμοποιώντας τις ταμειακές της ροές εμφανιζόταν ασθενής. Το κέρδος εκμετάλλευσης της Air France δεν είχε καλύψει τη δαπάνη για τόκους κατά τα προηγούμενα τρία χρόνια (το ποσοστό κάλυψης τόκων ήταν -0,71 το 1992, 0,10 το 1991 και -0,78 το 1990). Το ύψος της δανειακής επιδάρυσης της Air France ήταν πολύ υψηλό, ακόμη και για τα δεδομένα του κλάδου αεροπορικών μεταφορών, που χαρακτηρίζεται από υψηλή δανειακή εξάρτηση. Ο λόγος χρέος/μετοχικό κεφάλαιο της Air France, παρά το φιλόδοξο πρόγραμμα κεφαλαιουχικών δαπανών CAP' 93 και χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι κεφαλοποιημένες χρηματοδοτικές μισθώσεις εκμετάλλευσης, σημείωσε αύξηση το 1992 σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος.

Προκειμένου περί των συντελεστών εσωτερικής απόδοσης των ομολόγων, πρέπει να επισημανθεί ότι η CDC-P τους υπολόγισε λαμβάνοντας ως βάση τον τόκο και την τεκμαιρόμενη αξία των μετοχών της Air France κατά το χρόνο της μετατροπής. Σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, η CDC-P είχε εκτιμήσει ήδη κατά τα μέσα Ιανουαρίου του 1993 την αξία που προέβλεπε ότι θα είχε η Air France στο μέλλον. Η εκτίμηση αυτή στηριζόταν στις υποθέσεις που είχε διατυπώσει η CDC-P, και είναι βέβαιο ότι οι προκύπτοντες συντελεστές απόδοσης θα ήταν χαμηλότεροι αν είχαν ληφθεί υπόψη λιγότερο παρακινδυνευμένα στοιχεία. Επί παραδείγματι, είναι σαφές ότι, τουλάχιστον σε ό, τι αφορά τις ORA, η εκτίμηση μοιάζει υπερβολικά αισιόδοξη, δεδομένου ότι κατά τον χρόνο της έκδοσης η υψηλότερη απόδοση την οποία προέβλεπε η Air France για τις ORA ήταν χαμηλότερη από εκείνη που προέβλεπε η CDC-P. Η Air France είχε συμπεριλάβει στο ενημερωτικό δελτίο, το οποίο εκδόθηκε τον Απρίλιο του 1993, πίνακα με την εξέλιξη της αξίας των μετοχών της Air France, σε συνάρτηση με τις πιθανές αποδόσεις των ORA. Η υψηλότερη απόδοση ήταν 13,12 % και ήταν κατά 0,88 % κατώτερη της απόδοσης που προέβλεπε η CDC-P (14 %). Για τον υπολογισμό του συντελεστή εσωτερικής απόδοσης των TSIP-BSA έχει μεγάλη σημασία η προβλεπόμενη απόδοση του αποκόμματος BSA. Αν ληφθεί υπόψη ότι οι μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες προοπτικές για τα οικονομικά της Air France δεν είναι ικανοποιητικές, η CDC-P έπρεπε να είχε συμπεράνει ότι η αξία των αντίστοιχων μετοχών είναι μηδενική. Επομένως, ο συντελεστής απόδοσης του TSIP δεν θα αρκούσε από μόνος του για να δικαιολογήσει τη συμμετοχή της CDC-P στην έκδοση, με βάση την αρχή του επενδυτή σε οικονομία αγοράς. Το ανωτέρω συμπέρασμα επιβεβαιώνεται περαιτέρω αν ληφθεί υπόψη η μειωμένη εξασφάλιση του συγκεκριμένου δανείου. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι ο συντελεστής εσωτερικής απόδοσης των δύο ειδικών ομολόγων, όπως τον έχει υπολογίσει η CDC-P, ανταποκρίνεται στους συντελεστές που εφαρμόζονται κατά κανόνα στην αγορά δεν αποτελεί αφ' εαυτού πειστικό επιχείρημα,

προκειμένου να αποκλεισθεί ότι η επίμαχη πράξη έχει τον χαρακτήρα ενίσχυσης.

Με δεδομένη την επιδείνωση της χρηματοοικονομικής διάρθρωσης της Air France, η Επιτροπή δεν πιστεύει ότι ένα επενδυτής του ιδιωτικού τομέα, ο οποίος ενεργεί υπό κανονικές συνθήκες αγοράς, θα ήταν διατεθειμένος να προβεί σε οποιαδήποτε σημαντική χρηματοπιστωτική συναλλαγή με την Air France, όπως αυτή στην οποία προέβη η CDC-P.

Προκειμένου περί της αρχής του επενδυτή σε οικονομία αγοράς, το Δικαστήριο έχει τονίσει ότι η συμπεριφορά ενός ιδιώτη επενδυτή, προς την οποία πρέπει να συγκριθεί η παρέμβαση του δημόσιου επενδυτή, οφείλει τουλάχιστον να αντιστοιχεί στη συμπεριφορά μιας ιδιωτικής εταιρείας χαρτοφυλακίου ή ενός ιδιωτικού ομίλου επιχειρήσεων που επιδιώκει διαρθρωτική πολιτική, γενική ή κλαδική, με γνώμονα προοπτικές μακροπρόθεσμης αποδοτικότητας⁽¹⁾.

Στην περίπτωση ζημιόγων εταιρειών, κάποιος που επενδύει με μακροπρόθεσμη προοπτική θα ήταν δυνατό να στηρίξει την απόφαση του στην ύπαρξη συνεκτικού προγράμματος αναδιάρθρωσης. Στην περίπτωση της Air France, η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι η υπό εξέταση ενίσχυση δεν συναρτάτο άμεσα με το πρόγραμμα PRE1. Τόσο το PRE1, όσο και το ενημερωτικό δελτίο που εκδόθηκε σε σχέση με την έκδοση των δύο ομολογιακών δανείων, καθώς και τα πρακτικά της συνεδρίασης του διοικητικού συμβουλίου δεν αναφέρουν καν ότι οι υπό εξέταση επενδύσεις αποσκοπούσαν στη χρηματοδότηση της υλοποίησης του προγράμματος. Ακόμη και αν υποθεθεί ότι οι επίμαχες εισφορές στο κεφάλαιο συνδέονταν εμμέσως με την υλοποίηση του PRE1, υπό την έννοια ότι θα ενίσχυαν τα ίδια κεφάλαια της Air France, η Επιτροπή έχει καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το πρόγραμμα δεν επαρκούσε, ούτε καν μακροπρόθεσμα, για την αποκατάσταση της χρηματοοικονομικής και οικονομικής βιωσιμότητας της εταιρείας. Το PRE1 αποσκοπούσε, μέσω της θέσπισης μιας σειράς μέτρων για τη μείωση των δαπανών, στη βελτίωση των ταμειακών ροών (capacité d' autofinancement) κατά 3 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα το 1994 και 1,4 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα το 1993. Χάρη στο πρόγραμμα PRE1, επιστεύετο ότι η Air France θα βελτίωνε σημαντικά τα αποτελέσματα της το 1993 και ότι θα πραγματοποιούσε κέρδος το 1994. Κεντρικός στόχος του προγράμματος ήταν η μείωση των δαπανών. Τα σχετικά μέτρα αναδιάρθρωσης αφορούσαν τα εξής:

- μείωση εξωτερικών δαπανών (π.χ. έλεγχος χρέωσης μεταξύ αεροπορικών εταιρειών, επαναδιαπραγμάτευση τελών αερολιμένα, ξενοδοχειακές δραστηριότητες κ.λπ.),
- εξορθολογισμό του στόλου και της οργάνωσης (εξορθολογισμός του στόλου δια της διακοπής της εκμετάλλευσης των αεροσκαφών τύπου B-727, εκμετάλλευση των συνεργασιών που έχει αναπτύξει ο όμιλος κ.λπ.),
- μείωση των δαπανών ιπτάμενου προσωπικού και αύξηση της παραγωγικότητας του προσωπικού εδάφους,
- μείωση των δαπανών για το λοιπό προσωπικό,
- μείωση των χρηματοοικονομικών δαπανών που έχουν σχέση με το στόλο,

(1) Βλέπε την υπόθεση C 305/89, Ιταλία κατά Επιτροπής, 1991, Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου I-1603, παράγραφος 24, σ. I-1641.

- αναδιοργάνωση του συστήματος κράτησης εισιτηρίων,
- δημιουργία κόμβου στον αερολιμένα Charles De Gaulle των Παρισίων από τον Απρίλιο του 1993.

Πρωταρχικός στόχος του PREI ήταν η μείωση των λειτουργικών δαπανών και, σε μικρότερη κλίμακα, των χρηματοοικονομικών βαρών, αλλά το πρόγραμμα δεν αντιμετώπιζε επαρκώς τις λοιπές οικονομικές παραμέτρους, για τις οποίες γινόταν δεκτό ότι παρέμεναν σταθερές. Το PREI ελάμβανε υπόψη τη μείωση των εσόδων ανά μονάδα, αλλά, πέραν της δημιουργίας του κόμβου στον αερολιμένα Charles De Gaulle των Παρισίων, δεν περιλάμβανε κανένα άλλο μέτρο για την αύξηση των εσόδων. Παρά την επικείμενη τότε θέση σε ισχύ της τρίτης δέσμης μέτρων απελευθέρωσης (την 1η Ιανουαρίου 1993), το PREI δεν συμπεριελάμβανε ανάλυση για τη μελλοντική εξέλιξη και τις προοπτικές της αγοράς. Θεωρούσε ως δεδομένο, χωρίς να παραπέμπει σε κάποια μελέτη ή σε στατιστικά στοιχεία, ότι η κίνηση της Air France στις μεγάλες και μεσαίες αποστάσεις επρόκειτο να αυξηθεί τα τέσσερα επόμενα χρόνια κατά 5% και 2,5% αντιστοίχως. Το PREI ελάμβανε υπόψη την παροδική πλεονάζουσα ικανότητα από την οποία πλήττεται ο κλάδος αεροπορικών μεταφορών, αλλά δεν πρόβλεπε ουδεμία ανάλογη προσαρμογή της εμπορικής πολιτικής της Air France· αντιθέτως, πρόβλεπε την εφαρμογή στρατηγικής επενδύσεων.

Το PREI δεν πρόβλεπε κανένα επιπλέον μέτρο αναδιάρθρωσης για την περίπτωση περαιτέρω χειροτέρευσης της οικονομικής κατάστασης. Σχετικά με το θέμα αυτό, στο PREI διατυπώνονταν η άποψη ότι «... οποιαδήποτε περαιτέρω επιδείνωση της κατάστασης θα έθετε σε κίνδυνο την επίτευξη του συγκεκριμένου στόχου» (της βελτίωσης των ταμειακών ροών). «Η εταιρεία θα πρέπει στην περίπτωση αυτή να καταβάλει πρόσθετες προσπάθειες για τη βελτίωση των οικονομικών της, ενώ τη στιγμή αυτή δεν είναι δυνατό να αποκλεισθεί πλήρως το ενδεχόμενο να απαιτηθούν πράγματι οι προσπάθειες αυτές». Το PREI παρουσίαζε ορισμένες ελλείψεις, κατά την έννοια ότι μηνύονε μια σειρά εναλλακτικών λύσεων, χωρίς σε ορισμένες περιπτώσεις να προκρίνει, έστω και οριστικά, μία από αυτές, ενώ σε περιπτώσεις που επελέγετο συγκεκριμένος στόχος, το πρόγραμμα παρέλειπε να προσδιορίσει τα μέσα για την επίτευξή του.

Με βάση την ανωτέρω ανάλυση, η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι το PREI ήταν ανεπαρκές για την αποκατάσταση, έστω και μακροπρόθεσμα, της οικονομικής διωσιμότητας και της αποδοτικότητας της Air France. Η Επιτροπή θεωρεί ότι κατά τον χρόνο λήψης της επενδυτικής απόφασης η CDC-P όφειλε να γνωρίζει τις αδυναμίες του προγράμματος PREI. Πέραν αυτού, η CDC-P όφειλε να γνωρίζει ότι η Air France, μετά την έγκριση του PREI τον Οκτώβριο του 1992, είχε αυξήσει την ικανότητά της παγκοσμίως σε ποσοστό μεγαλύτερο της αύξησης της κίνησης (οι προσφερόμενες θέσεις/χιλιόμετρο-ASK της Air France αυξήθηκαν κατά 8,2% τον Οκτώβριο του 1992, ενώ η αύξηση της κίνησης της Air France ήταν 4,3% αντιστοίχως, το Νοέμβριο η αύξηση των ASF ήταν 1,8%, ενώ η αύξηση της κίνησης ήταν 1,5%· τον Δεκέμβριο οι ASK αυξήθηκαν κατά 0,9%, ενώ η κίνηση μειώθηκε κατά 1,7%· τον Ιανουάριο του 1993 οι ASK αυξήθηκαν κατά 3,3%, ενώ η κίνηση αυξήθηκε κατά 0,7%· το Φεβρουάριο οι ASK αυξήθηκαν κατά 0%, ενώ η κίνηση μειώθηκε κατά 4,1%).

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι ένας ορθολογικός πράττων επενδυτής του ιδιωτικού τομέα δεν θα είχε εισφέρει κεφάλαια ύψους 1,5 δισεκατομμυρίου γαλλικών φράγκων στην Air France, λαμβάνοντας

υπόψη τις πρόσφατες ανεπαρκείς οικονομικές επιδόσεις της εταιρείας και τις λειτουργικές της αδυναμίες, όπως επίσης το γεγονός ότι μέχρι εκείνη τη στιγμή η εταιρεία δεν είχε καταφέρει να υλοποιήσει το πρόγραμμα αναδιάρθρωσης CAP' 93, ενώ το PREI δεν κρινόταν επαρκές για την αντιμετώπιση της κατάστασης.

Κατά συνέπεια, η επίμαχη χρηματοδοτική εισφορά αποτελεί λειτουργική ενίσχυση, στόχος της οποίας είναι να βοηθηθεί ο εθνικός γαλλικός αερομεταφορέας να ξεπεράσει προσωρινά τη χρηματοοικονομική κρίση που αντιμετωπίζει.

3. Η Επιτροπή εξέτασε κατά πόσον η επίμαχη ενίσχυση νοθεύει τον ανταγωνισμό και επηρεάζει τις συναλλαγές.

Λαμβάνοντας υπόψη τον έντονο ανταγωνισμό που υπάρχει σε αρκετές από τις ευρωπαϊκές γραμμές στις οποίες εκτελεί πτήσεις η Air France, η επίμαχη ενίσχυση, η οποία ενισχύει τη χρηματοοικονομική θέση της Air France έναντι των ανταγωνιστών της, νοθεύει τον ανταγωνισμό στο εσωτερικό της Ευρώπης. Η νόθευση του ανταγωνισμού κρίνεται ιδιαίτερα σοβαρή, αν λάβει κανείς υπόψη:

- το μέγεθος της Air France, η οποία είναι μία από τις μεγαλύτερες αεροπορικές εταιρείες της Ευρώπης και η κατά πολύ μεγαλύτερη αεροπορική εταιρεία της Γαλλίας,
- τις συνθήκες πλεονάζουσας ικανότητας, οι οποίες χαρακτηρίζουν, τουλάχιστον προσωρινά, τον ευρωπαϊκό κλάδο αεροπορικών μεταφορών και οι οποίες ήταν ιδιαίτερα έντονες κατά το χρόνο χορήγησης της ενίσχυσης,
- το γεγονός ότι η ενίσχυση χορηγήθηκε λίγους μήνες μετά την έναρξη ισχύος της τρίτης δέσμης μέτρων για την απελευθέρωση της αγοράς αερομεταφορών της Κοινότητας (1).

Η ενίσχυση επηρεάζει τις συναλλαγές στην Ευρώπη, διότι αφορά μία εταιρεία της οποίας η δραστηριότητα στον τομέα των μεταφορών, που από τη φύση του και μόνο επηρεάζει άμεσα τις συναλλαγές, καλύπτει το σύνολο του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή πιστεύει ότι η συμμετοχή της CDC-P στις επίμαχες δύο εκδόσεις ομολογιακών δανείων αποτελεί ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης και του άρθρου 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον EOX.

VIII

Η υπό εξέταση ενίσχυση, η οποία δεν εντάσσεται σε συγκεκριμένο πρόγραμμα ενισχύσεων, έπρεπε να είχε γνωστοποιηθεί στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ. Η γαλλική κυβέρνηση παρέλειψε να γνωστοποιήσει την ενίσχυση αυτή εκ των προτέρων, δηλαδή πριν να την πραγματοποιήσει, και με τον τρόπο αυτό παρέβη τις υποχρεώσεις της βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 3. Επομένως, η επίμαχη ενίσχυση έχει χορηγηθεί κατά παράβαση του νόμου και είναι παράνομη.

IX

Η Επιτροπή δεν δύναται να θεωρήσει την ενίσχυση προς την Air France ως συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά βάσει του άρθρου 92 παράγραφος 2 της συνθήκης ή βάσει του άρθρου 61 παράγραφος 2 της συμφωνίας για τον EOX, διότι η εν λόγω ενίσχυση δεν υπάγεται σε καμία από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στις προαναφερθείσες διατάξεις.

(1) Κανονισμοί του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 2407/92, (ΕΟΚ) αριθ. 2408/92 και (ΕΟΚ) αριθ. 2409/92 της 23ης Ιουλίου 1992, ΕΕ αριθ. L 240 της 24. 8. 1992, σ. 1, 8, 15.

Το άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης και το άρθρο 61 παράγραφος 3 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ απαριθμούν τις ενισχύσεις εκείνες που δύνανται να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Το αν μια ενίσχυση συμβιβάζεται ή όχι με την κοινή αγορά πρέπει να κρίνεται από τη σκοπιά της Κοινότητας και όχι ενός και μόνου κράτους μέλους.

Στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) της συνθήκης και στο άρθρο 61 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) της συμφωνίας για τον ΕΟΧ προβλέπονται εξαιρέσεις αναφορικά με ενισχύσεις για την προώθηση ή τη διευκόλυνση της ανάπτυξης ορισμένων περιοχών. Η ενίσχυση προς την Air France δεν φαίνεται να μπορεί να υπαχθεί σε κάποια από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ), ως προς το σκέλος που αφορά τις ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα, ούτε οι γαλλικές αρχές έχουν επικαλεστεί επιχειρήματα περιφερειακής πολιτικής προς αιτιολόγηση της προτεινόμενης ενίσχυσης.

Προκειμένου περί του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συνθήκης και του άρθρου 61 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συμφωνίας, από το αποδεικτικό υλικό προκύπτει ότι η υπό εξέταση ενίσχυση δεν απέβλεπε στην προώθηση της εκτέλεσης κάποιου σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος, ούτε στην άρση κάποιας σοβαρής διαταραχής της γαλλικής οικονομίας. Επιπλέον, οι γαλλικές αρχές δεν έχουν επικαλεστεί τη διάταξη αυτή.

Όσον αφορά την εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης και το άρθρο 61 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας για τον ΕΟΧ προκειμένου περί «ενισχύσεων για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων», η Επιτροπή είναι δυνατό να θεωρήσει ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά ορισμένες ενισχύσεις που χορηγούνται στο πλαίσιο αναδιάρθρωσης, εφόσον πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις⁽¹⁾.

Η συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών πρέπει να εξετάζεται σε συνάρτηση με τις δύο αρχές που διατυπώνονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης και στο άρθρο 61 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας για τον ΕΟΧ: η ενίσχυση πρέπει να κρίνεται, από τη σκοπιά της Κοινότητας, απαραίτητη για την ανάπτυξη της συγκεκριμένης δραστηριότητας και επιπλέον να μην αλλοιώνει τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον⁽²⁾. Τα ανωτέρω κριτήρια έχουν ερμηνευθεί με βάση τα δεδομένα του κλάδου των αεροπορικών μεταφορών στο υπόμνημα αριθ. 2, στο οποίο ορίζεται ότι η Επιτροπή είναι δυνατό σε ορισμένες περιπτώσεις να αποφασίσει βάσει του άρθρου 92 ότι επιτρέπεται η χορήγηση ενίσχυσης σε συγκεκριμένες αεροπορικές εταιρείες που αντιμετωπίζουν σοβαρές χρηματοοικονομικές δυσχέρειες, εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις:

α) η ενίσχυση πρέπει να εντάσσεται σε πρόγραμμα υποκείμενο στην έγκριση της Επιτροπής, το οποίο να αποβλέπει στην εξυγίανση της εκάστοτε αεροπορικής εταιρείας, ώστε να μπορεί η τελευταία σε σχετικά σύντομο διάστημα να θεωρηθεί βιώσιμη χωρίς περαιτέρω ενίσχυση.

β) η εκάστοτε ενίσχυση δεν επιτρέπεται να μεταβιβάσει τις δυσκολίες από το συγκεκριμένο κράτος μέλος στα υπόλοιπα κράτη μέλη της Κοινότητας.

γ) κάθε τέτοια ενίσχυση πρέπει να έχει τέτοια διάρθρωση, ώστε να είναι διαφανής και να επιδέχεται έλεγχο.

Όπως επισημαίνεται και παραπάνω, οι υπό εξέταση χρηματοδοτικές εισφορές δεν συνδέονταν με κανένα από τους στόχους που έθετε το πρόγραμμα PRE1· αντιθέτως, ήταν λειτουργικές ενισχύσεις, με σκοπό τη διασφάλιση της επιβίωσης μιας εταιρείας, η οποία διήρχετο σοβαρή κρίση. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι τα κεφάλαια που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας εξέτασης εντάσσονταν εμμέσως στο PRE1, η Επιτροπή έχει εκθέσει τα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι το εν λόγω πρόγραμμα ήταν αναμφισβήτητα ανεπαρκές για την εξυγίανση της Air France.

X

Σε περιπτώσεις ενισχύσεων που δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά, η Επιτροπή έχει την εξουσία βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης να απαιτήσει από το οικείο κράτος μέλος να υποχρεώσει τον αποδέκτη της χορηγηθείσας ενίσχυσης να την επιστρέψει· η εξουσία αυτή της Επιτροπής έχει επιβεβαιωθεί από το Δικαστήριο στην απόφασή του της 12ης Ιουλίου 1973 για την υπόθεση 70/72⁽³⁾, καθώς επίσης στην απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 1987 για την υπόθεση 310/85⁽⁴⁾. Κατά συνέπεια, οι γαλλικές αρχές πρέπει να φροντίσουν για την επιστροφή εντός δύο μηνών της παράνομης ενίσχυσης που έχει χορηγηθεί στην Air France από την CDC-P (δηλαδή ποσού 1 497 415 290 γαλλικών φράγκων μείον τους τόκους που η Air France έχει ήδη καταβάλλει στη CDC-P). Η επιστροφή της ενίσχυσης πρέπει να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων περί καταβολής τόκων υπερημερίας σε περιπτώσεις οφειλών προς το Δημόσιο· η υποχρέωση καταβολής τόκου αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης.

Το ανωτέρω μέτρο είναι αναγκαίο για την επαναφορά των πραγμάτων στην κατάσταση που υφίστατο προηγουμένως, μέσω της άρσης όλων των οικονομικών ευεργετημάτων των οποίων έχει επωφεληθεί κατά αθέμιτο τρόπο ο αποδέκτης της παρανόμως χορηγηθείσας ενίσχυσης, από την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η συμμετοχή της CDC-Participations στην έκδοση τον Απρίλιο του 1993 εκ μέρους της Air France ομολογιών μετατρέψιμων σε μετοχές (ORA) και τίτλων μειωμένης εξασφάλισης με προοδευτικό επιτόκιο συνοδευομένων από πιστοποιητικό που παρέχει δικαίωμα ανάληψης μετοχών (TSIP-BSA) αποτελεί κρατική ενίσχυση ύψους 1 497 415 290 γαλλικών φράγκων· η εν λόγω ενίσχυση είναι παράνομη, δεδομένου ότι χορηγήθηκε στη συγκεκριμένη επιχείρηση κατά παράβαση του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ. Η ενίσχυση είναι εξ ολοκλήρου ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ.

⁽¹⁾ Όγδοη έκθεση για την πολιτική ανταγωνισμού, σημείο 176.

⁽²⁾ Βλέπε την απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 1980 στην υπόθεση αριθ. 730/79, Philip Morris κατά Επιτροπής, 1980. Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου, σ. 2671.

⁽³⁾ Επιτροπή κατά Γερμανίας, 1973, Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου 813.

⁽⁴⁾ Deuflil κατά Επιτροπής, 1987, Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου 901.

Άρθρο 2

Η Γαλλία καλείται να φροντίσει για την επιστροφή της ενίσχυσης εντός δύο μηνών από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, δια της καταβολής ποσού ύψους 1 497 415 290 γαλλικών φράγκων, αφού αφαιρεθούν οι τόκοι που έχουν ενδεχομένως καταβληθεί ήδη για τους τίτλους στην Air France από την CDC-Participations. Η επιστροφή της ενίσχυσης πρέπει να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων περί καταβολής τόκων υπερημερίας σε περιπτώσεις οφειλών προς το Δημόσιο. Η υποχρέωση καταβολής τόκου αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης.

Άρθρο 3

Η Γαλλία οφείλει να ενημερώσει την Επιτροπή εντός δύο μηνών από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης σχετικά

με τα μέτρα τα οποία έχει λάβει, προκειμένου να συμμορφωθεί με την παρούσα απόφαση.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 27 Ιουλίου 1994.

Για την Επιτροπή

Hans VAN DEN BROEK

Μέλος της Επιτροπής

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ

Διορθωτικό στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2340/94 της Επιτροπής της 29ης Σεπτεμβρίου 1994 περί καθορισμού των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων

(Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αριθ. L 254 της 30ής Σεπτεμβρίου 1994)

Σελίδα 32, παράρτημα:

Για τους κώδικες των προϊόντων: 0406 90 35 190 και 0406 90 61 000, προστίθεται:

Προορισμός	Ποσό των επιστροφών
«038	—»